

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ
ΣΥΝΟΔΟΣ ΙΔ΄
2008-2009

Αθήνα, σήμερα στις 7 Σεπτεμβρίου 2009, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.07΄ συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου *Η Βουλή των Εφήβων* σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **Δημητρίου Σιούφα**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μακαριότατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κύριε Ιερώνυμε, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, κύριοι πρέσβεις των χωρών της Ευρωμεσογειακής Κοινοβουλευτικής Συνεργασίας, νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση της Ολομέλειας της ΙΔ΄ Συνόδου της *Βουλής των Εφήβων*.

Αγαπητά μας παιδιά, καλώς ήρθατε και πάλι στη Βουλή των Ελλήνων και σ΄ αυτήν τη συνεδρίαση της Ολομέλειας της *Βουλής των Εφήβων*.

Τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια εκπροσωπεί ο Γενικός Γραμματέας της Προεδρίας της Δημοκρατίας, ο πρέσβης κ. Κώστας Γεωργίου.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρωθυπουργό της χώρας και Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή εκπροσωπούν οι Υφυπουργοί Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ.κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος και Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

(Χειροκροτήματα)

Παρίσταται, επίσης, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου, ο καθηγητής κ. Καρράς.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ως Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή εκπροσωπεί ο Γενικός Γραμματέας του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Ελευθέριος Ζαγορίτης.

(Χειροκροτήματα)

Τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον κ. Γεώργιο Παπανδρέου, εκπροσωπεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Χρήστος Παπουτσής.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, τον κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη, εκπροσωπεί η Βουλευτής κυρία Δήμητρα Αράπογλου.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω να σημειώσω, αγαπητά μου παιδιά, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ότι είναι μαζί μας ο πρώην Πρόεδρος της *Βουλής των Ελλήνων* και εμπνευστής και επί χρόνια πραγματοποιήσας αυτό το σημαντικό πρόγραμμα της *Βουλής των Εφήβων*, ο Πρόεδρος Απόστολος Κακλαμάνης.

(Χειροκροτήματα)

Τον Καθηγητή και πρώην Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών και Πρόεδρο του Προγράμματος της *Βουλής των Εφήβων* τον κ. Γιώργο Μπαμπινιώτη, τον βλέπετε μπροστά σας.

(Χειροκροτήματα)

Παρευρίσκονται επίσης ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Ιωάννης Γρίβας και ο Νομάρχης Αθηνών κ. Γιάννης Σγουρός.

(Χειροκροτήματα)

Είναι επίσης μαζί μας ο Γενικός Γραμματέας της *Βουλής των Ελλήνων* κ. Νίκος Στεφάνου, ο Ειδικός Γραμματέας κ. Δημήτριος Παπαγιάννης και βεβαίως, η ψυχή του Ιδρύματος για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, ο Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος, ο Καθηγητής κ. Ευάγγελος Χρυσός.

(Χειροκροτήματα)

Αφησα στο τέλος για να αναδείξω τη σημαντική παρουσία του ευρισκομένου στην Ελλάδα Υπουργού Παιδείας της Κυπριακής Δημοκρατίας, του κ. Ανδρέα Δημητρίου.

(Χειροκροτήματα)

Αγαπητά μου παιδιά, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής των προτάσεων και του συνόλου της *Σύνθεσης των Κειμένων* των μαθητών που επελέγησαν κατά το σχολικό έτος 2008-2009 από τη δεύτερη τάξη των Λυκείων της Ελλάδας, της Κύπρου και την αντίστοιχη τάξη των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του πρώτου κύκλου των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων της Ελλάδος, όπως επίσης και από τη δεύτερη τάξη των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα της *Βουλής των Εφήβων*.

Θέλω επίσης να αναδείξω για μία ακόμη φορά την παρουσία Εφήβων από είκοσι οκτώ χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και των χωρών της Μεσογείου που ήρθαν εδώ ύστερα από συνεργασία που είχα με τους Προέδρους των Κοινοβουλίων αυτών των είκοσι οκτώ χωρών. Καλωσορίζω για άλλη μια φορά τα παιδιά και πιστεύω ότι η εμπειρία αυτών των τεσσάρων ημερών θα τους είναι και εξαιρετικά χρήσιμη αλλά θα

δημιουργήσουν ακόμα πιο στενούς δεσμούς φιλίας και αγάπης και μεταξύ τους και μεταξύ των χωρών τους και της Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, Έφηβοι Βουλευτές, σύμφωνα με το πρόγραμμα θα μιλήσουν πρώτα οι Εισηγητές των επτά Επιτροπών στις οποίες συζητήσατε τα θέματα που περιλαμβάνονται στη *Σύνθεση Κειμένων*. Μετά τους Εισηγητές θα δοθεί ο λόγος με εναλλαγή με τη σειρά των Επιτροπών στους Έφηβους Βουλευτές που κληρώθηκαν από κάθε Επιτροπή.

Οι εισηγητές θα έχουν χρόνο ομιλίας έξι λεπτών ο καθένας, προκειμένου να αναφερθούν στις απόψεις που διατυπώθηκαν στην Επιτροπή τους. Ο χρόνος ομιλίας των ομιλητών κάθε Επιτροπής είναι τρία λεπτά. Μετά το πέρας της ομιλίας όλων των ομιλητών, θα πάρουν το λόγο δύο από τους φιλοξενούμενους νέους από τις ευρωπαϊκές χώρες και τις χώρες της Μεσογείου.

Θέλω, επίσης, να αναφέρω ότι οι Έφηβοι προέρχονται από τις εξής χώρες: Το Βασίλειο της Σουηδίας, το Βασίλειο της Ολλανδίας, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Δανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, την Ιταλική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Κροατίας, το Κράτος του Ισραήλ, τη Δημοκρατία της Αυστρίας, τη Γαλλική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, τη Δημοκρατία της Λετονίας, τη Λιβανέζικη Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Ρουμανίας, την Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου, τη Λαϊκή Δημοκρατία της Αλγερίας, τη Δημοκρατία της Τουρκίας, το Βασίλειο του Βελγίου, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Μάλτας, τη Δημοκρατία της Τυνησίας, την Παλαιστινιακή Εθνική Αρχή, τη Δημοκρατία της Αλβανίας, τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, τη Δημοκρατία της Βουλγαρίας και το Βασίλειο της Ιορδανίας.

Αξίζει να αναφερθεί ότι κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων των Διαρκών Επιτροπών στο σύνολο των τριακοσίων Εφήβων Βουλευτών ζητήσαν και έλαβαν το λόγο εκατόν τριάντα εννιά Έφηβοι Βουλευτές.

Επιπλέον, από τους πενήντα έξι νέους και νέες που εκπροσώπησαν τις χώρες της Ευρωμεσογειακής Συνεργασίας ζήτησαν και έλαβαν το λόγο έντεκα Έφηβοι, από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, τη Δημοκρατία της Τυνησίας, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας, το Βασίλειο της Ιορδανίας, τη Λαϊκή Δημοκρατία της Αλγερίας, το Βασίλειο της Δανίας, την Παλαιστινιακή Εθνική Αρχή και την Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου.

Τους ευχαριστούμε και πάλι για την παρουσία και τις παρεμβάσεις τους, που έδωσαν ένα άλλο χρώμα στις εργασίες της φετινής Συνόδου, αλλά και μαζί με τους τριακόσιους Έφηβους Βουλευτές έστειλαν ένα ισχυρό μήνυμα σε όλους, ότι η νέα γενιά των λαών της περιοχής μπορεί να ανοίξει νέους δρόμους συνεργασίας για την πρόοδο, την ανάπτυξη, την ευημερία και την ειρήνη στην περιοχή.

Θα σας παρακαλέσω, αγαπητά μου παιδιά, να τηρήσουμε το χρόνο των τριών και έξι λεπτών, σεβόμενοι το δικαίωμα που έχουν όλοι όσοι έχουν κληρωθεί να μιλήσουν, ώστε να μπορέσουν να διατυπώσουν με άνεση τις απόψεις τους.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργιάδη Αγγελική-Μαρία από τη Β' Αθηνών, Εισηγήτρια του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θέλω και μπορώ να φανταστώ την ιδανική παιδεία, μία παιδεία πραγματικά δωρεάν και για όλους, μία παιδεία που δεν θα προορίζεται αποκλειστικά και μόνο για μάθηση, αλλά θα προετοιμάζει τους πολίτες του αύριο, θα τους εμπλουτίζει με ηθικές αξίες και αρχές, που θα είναι χρήσιμη και ενδιαφέρουσα, θα προσφέρει αφθονία γνωστικών πεδίων και ποικιλία επιλογών σε μαθήματα, ώστε να καλλιεργεί τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντα των μαθητών, θα αναπτύσσει την κριτική τους ικανότητα, θα κεντρίζει τη δημιουργικότητά τους και θα τους προετοιμάζει για την κοινωνία. Ταυτόχρονα, θα τους εξασφαλίζει σωστές σχολικές εγκαταστάσεις και πληρότητα εξοπλισμού.

Θα στελεχώνεται από διδακτικό προσωπικό κατάλληλα μορφωμένο και εξειδικευμένο όχι μόνο στο γνωστικό του αντικείμενο, αλλά εκπαιδευμένο να εκπαιδεύει, με διάθεση να βρίσκεται δίπλα στα παιδιά, να τα καθοδηγεί και να τα συμβουλεύει, να διερευνά και να αναδεικνύει τις δεξιότητές τους, άνθρωποι παιδαγωγοί με ήθος και ιδανικά, οι οποίοι θα αξιολογούνται κιόλας, ώστε να αποφεύγονται και να απομακρύνονται οι ακατάλληλοι και να μην υπάρχουν εφησυχασμοί.

Θα είναι εκπαιδευτικοί, βέβαια, που θα αμείβονται με το παραπάνω, με μισθούς ανάλογους των υψηλών υπηρεσιών που θα προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, διότι είναι απαραίτητο να βλέπουμε ανθρώπους του θεάματος, όπως ποδοσφαιριστές ή τραγουδιστές να αμείβονται με εκατομμύρια, ενώ οι εκπαιδευτικοί, οι διαμορφωτές της ψυχής της κοινωνίας και των πολιτών του μέλλοντος, να αμείβονται με ψίχουλα και να το θεωρούμε φυσιολογικό.

Η παιδεία αυτή θα πρέπει παράλληλα να παρέχει επαγγελματική αποκατάσταση, χωρίς όμως αυτό να συνοδεύεται από το μονόδρομο της υποχρεωτικής εισόδου σε κάποιο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, γιατί το ζητούμενο δεν είναι ο τρόπος με τον οποίο μπαίνουν οι μαθητές στα πανεπιστήμια, αλλά με τι εφόδια βγαίνουν από το λύκειο.

Φανταζόμαστε όλοι εμείς ουσιαστική και ανθρωπιστική παιδεία, η οποία θα προσφέρει τροφή για σκέψη και χώρο για την ανάπτυξη της προσωπικότητας και της ιδιοσυγκρασίας του καθενός μας. Δεν θα προπαγανδίζει ούτε θα επιβάλλει με έμμεσο τρόπο ιδέες, αντιλήψεις, στερεότυπα, ιδεολογίες.

Η αντιπαράθεση των ονείρων μας, των θέλω μας με την κατάσταση που σήμερα επικρατεί στο εκπαιδευτικό σύστημα είναι απογοητευτική.

Η παιδεία στην Ελλάδα δεν είναι για όλους, ούτε και δωρεάν βεβαίως. Είναι ταξική. Όσο πιο πλούσιος, τόσο καλύτερη ποιότητα δηλαδή. Για τους ιδιαίτερα οικονομικά εύρωστους αναφερόμαστε σε ιδιωτικά σχολεία,

ιδιαίτερα μαθήματα, αναγνωρισμένα ινστιτούτα ξένων γλωσσών, κορυφαία ξένα πανεπιστήμια. Για τη μεσαία τάξη δημόσια παιδεία, πολλά ή λιγότερα φροντιστήρια, μία ή δύο ξένες γλώσσες ανάλογα με τις οικονομικές αντοχές της οικογένειας. Για τις οικογένειες με μισθούς των 1.000 ευρώ, η τρίτη γυμνασίου και μετά νυχτερινό λύκειο. Σε ό,τι αφορά τις οικονομικά ασθενέστερες οικογένειες, όπως άνεργοι, ρομά, μετανάστες, ακόμα και η πρωτοβάθμια εκπαίδευση, το δημοτικό, φαντάζει πολυτέλεια.

Η ελληνική παιδεία σαν γνωστικό αντικείμενο είναι μία, η ίδια για όλους. Μικρό φάσμα επιλογών και η ποιότητα της πλειοψηφίας των μαθημάτων φτωχή, επειδή είναι αδύνατη η ομαλή λειτουργία των σχολείων όταν αντιμετωπίζονται τόσες σοβαρές ελλείψεις σε εγκαταστάσεις και σε εξοπλισμό. Λείπουν υπολογιστές, εργαστήρια, αθλητικές εγκαταστάσεις, σχολικά λεωφορεία, ακόμα και διδακτικές αίθουσες. Επιπροσθέτως τα σχολικά βιβλία και ο τρόπος διδασκαλίας συγχύζουν τους μαθητές. Αποστηθίζουν χωρίς να αφομοιώνουν, χωρίς καλά-καλά να αντιλαμβάνονται τι διαβάζουν.

Το διδακτικό προσωπικό αποτελεί το κερασάκι στην τούρτα. Εκτός από ελάχιστες λαμπρές και μη εξαιρέσεις, παρατηρείται γενικά ανεπαρκής κατάρτιση, αδιαφορία για τους μαθητές, αντιπαιδαγωγικές μέθοδοι, ψυχολογικά προβλήματα και αυτά είναι μόνο λίγα.

Η σύγχρονη ελληνική παιδεία είναι συστημική. Εξυπηρετεί δηλαδή συμφέροντα οικονομικά, πολιτικά και άλλα. Η δομή της, το περιεχόμενό της, τα κενά που παρατηρούμε αποσκοπούν στη δημιουργία πολιτών δίχως προσωπική συνείδηση, δίχως την ικανότητα να φιλτράρουν ή να επεξεργάζονται τις πληροφορίες και τα κρυφά μηνύματα που περνάει το σύστημα όχι μόνο μέσω της παιδείας, αλλά και των Μ.Μ.Ε. και τις διαφημίσεις. Αποτέλεσμα αυτών είναι ότι αντί για σκεπτόμενους πολίτες, η παιδεία παράγει ασυνείδητους καταναλωτές προϊόντων και ιδεών.

Η παιδεία που ονειρευόμαστε εμείς δημιουργεί κοινωνία που φροντίζει και δεν σκοτώνει τα παιδιά της είτε με σφαίρες, είτε με ναρκωτικά, είτε με ανεργία. Η παιδεία που θέλουμε εμείς βγάζει πολιτικούς ανιδιοτελείς, δικαστές αδέκαστους, πολίτες ενεργούς και συνειδητοποιημένους.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές μου της Βουλής των Εφήβων, τιμώντας τους πρώτους νεκρούς του Πελοποννησιακού πολέμου σε μία αποστροφή του Επιταφίου Λόγου, ο Περικλής λέει: «Ημείς δε κρίναντες το εὐδαιμον το ελεύθερον, το δε ελεύθερον το εὐψυχον, μη περιοράσθαι τους πολεμικούς κινδύνους», που σε ελεύθερη μετάφραση σημαίνει: «Εμείς, λοιπόν, επειδή γνωρίζουμε ότι η ευδαιμονία είναι απόρροια της ελευθερίας και η ελευθερία έχει σαν προϋπόθεσή της την γενναιότητα, δεν δειλιάζουμε μπροστά στον αγώνα».

Καμία εξουσία δεν πρόκειται ποτέ να μας χαρίσει κάτι. Πρέπει να απαιτούμε και να πολεμάμε για να κερδίσουμε αυτό που θέλουμε, όπως την υλοποίηση όλων αυτών των προτάσεων που καταθέσαμε. Να οραματιζόμαστε και να διεκδικούμε ένα καλύτερο μέλλον. Είναι στο χέρι μας να μην πέσουμε θύμα της πλύσης εγκεφάλου που καθημερινά δεχόμαστε, να μη μετατραπούμε σε φερέφωνα όπως θέλουν, ελπίζουν και επιδιώκουν τα παντός είδους συμφέροντα. Να μην συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα, ενώ μπορούμε να τα έχουμε όλα, τουλάχιστον στην παιδεία.

Μην απατάσθε. Και αυτοί και η γενιά τους ήταν κάποτε στην ηλικία μας, είχαν οράματα και επιδιώξεις, αγωνίζονταν για ένα καλύτερο αύριο, έναν καλύτερο κόσμο. Στην πορεία όμως χάθηκε ο στόχος, η δυναμική. Αναλώθηκαν στο κυνήγι της επιτυχίας και της καταξίωσης, συμβιβάστηκαν. Εμείς πρέπει να παραμείνουμε σταθεροί σε αυτά που τώρα υποστηρίζουμε. Οφείλουμε να είμαστε ενεργοί πολίτες γιατί αλλάζει τα πράγματα ο καθένας με την καθημερινή ενεργό συμμετοχή του και όλοι μαζί με την ενωμένη συλλογική δράση μας. Πρέπει να συνεχίσουμε να μαχόμαστε σε όλη μας τη ζωή. Δεν είμαστε μαριονέτες, δεν ακολουθούμε τυφλά, δεν συμβιβάζομαστε. Αγωνιζόμαστε για τα ιδανικά, γι' αυτά που υποστηρίζουμε, γι' αυτά που αξίζουμε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Πινακά Ευανθία, εισηγήτρια από το 2^ο Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΠΙΝΑΚΑ (Ν. Πιερίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κύριοι Υπουργοί και Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, ευχαριστώ που μέσω του θεσμού της *Βουλής των Εφήβων* και εκπροσωπώντας την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων του σχολείου μου, μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω τις απόψεις και να καταθέσω τις προτάσεις μας. Για εξοικονόμηση χρόνου θα αναφερθώ στην ιστορία της πολιτιστικής κληρονομιάς και στην Τέχνη σε επίπεδο μόρφωσης.

Η Ιστορία και η πολιτιστική κληρονομιά αποτελούν βασικά στοιχεία της ελληνικής ταυτότητας καθώς η χώρα μας, όπως όλοι γνωρίζουμε, υπήρξε κοιτίδα τεχνών και πολιτιστικών στοιχείων. Η παγκοσμιοποίηση, η έλλειψη Παιδείας, ο τουριστικός υπερκορεσμός και η ξενομανία της εποχής συνιστούν κινδύνους για την ελληνική πολιτιστική ταυτότητα. Πιστεύουμε πως όσο πιο πολύ γνωρίζουμε την Ιστορία μας τόσο πιο πολύ αγαπάμε τον τόπο μας και προσφέρουμε περισσότερα γι' αυτόν. Επισημαίνουμε πως η Ιστορία διδάσκεται ελλιπώς στα σχολεία, εφόσον δεν γίνεται αναφορά σε σημαντικά ιστορικά γεγονότα που κατά καιρούς σημάδεψαν τον τόπο, όπως επί παραδείγματι, για τον Εμφύλιο πόλεμο του 1944-1949, για τη Γενοκτονία των Ποντίων και το πραξικόπημα της Κύπρου του 1974 μεταγενέστερα και άλλα.

Η νέα γενιά ούτε δικαιολογεί, ούτε δικαιώνει. Πιστεύει πως έχει το δικαίωμα να ξέρει, να γνωρίζει. Ανατριχιάζει κάθε φορά στα ακούσματα αφηγήσεων κάποιων ανθρώπων που βίωσαν αυτές τις καταστάσεις και αναρωτιέται: Εμποδίζεται η γνώση; Αν ναι, τότε από ποιους και γιατί;

Πάντως, όπως και να έχει, εμείς προτείνουμε: Ριζικές αλλαγές στα βιβλία της Ιστορίας όλων των τάξεων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, προσθήκη κεφαλαίων και αναφορά όλων αυτών των γεγονότων, διοργάνωση περισσότερων εκπαιδευτικών εκδρομών σε μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους, δημιουργία

προγραμμάτων με σκοπό την ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς κάθε τόπου, υλική και ηθική υποστήριξη από το Υπουργείο Πολιτισμού αυτών των προγραμμάτων ανά περιφέρεια.

Παράλληλα και η Πολιτεία μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση της πολιτιστικής κληρονομιάς με τα κατάλληλα μέτρα που πρέπει να λάβει. Είναι ανάγκη να προστατευθούν τα μνημεία και οι αρχαιολογικοί χώροι γιατί έτσι θα διατηρείται και θα προστατεύεται η πολιτιστική κληρονομιά. Επίσης η προβολή και η ανάδειξη των αρχαιολογικών μνημείων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση θα δώσει έμφαση στη διδασκαλία της τοπικής Ιστορίας, ώστε να συνδέεται με τα μνημεία του τόπου.

Το Υπουργείο Πολιτισμού οφείλει να ενισχύει και να στηρίζει οικονομικά τις πρωτοβουλίες και τις δραστηριότητες των πολιτιστικών τοπικών συλλόγων. Επίσης η διδασκαλία παραδοσιακών χορών στα σχολεία και η ενθάρρυνση των νέων να συμμετέχουν σε πολιτιστικούς συλλόγους κρίνονται απαραίτητα καθώς θα συμβάλουν στην καλύτερη γνωριμία των νέων με την παράδοση και τις ρίζες μας.

Ακόμη είναι επιτακτική η ανάγκη να συνεχιστεί η διεκδίκηση των Γλυπτών του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο. Τα μνημεία οφείλουν να βρίσκονται στην Ελλάδα καθώς ανήκουν σ' αυτήν και είναι κληρονομιά της.

Απότοκο της κατάστασης αυτής είναι οι Έλληνες να μπορούν να βλέπουν τα μνημεία στη χώρα τους γνωρίζοντας την κληρονομιά τους και όχι σε κάποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα, στην οποία μπορεί και να μην τους δοθεί η ευκαιρία να τα επισκεφθούν ποτέ.

Όταν και αν υλοποιηθούν αυτά πιστεύουμε πως η Ιστορία δεν μένει αποσπασμένη. Γίνεται γνώση και η γνώση κτήμα.

Επιπροσθέτως το ζήτημα της γλώσσας είναι μείζονος σημασίας. Το σχολείο οφείλει με ειδικά προγράμματα να τονίσει τον πλούτο της ελληνικής γλώσσας καθώς αυτή αποτελεί το κύριο διακριτικό γνώρισμα του Πολιτισμού και στοιχείο της ταυτότητάς μας. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η ελληνική γλώσσα είναι φορέας ενός σημαντικού πολιτισμού που αποτελεί τη βάση του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Η απώλειά της συνεπάγεται την παρακμή ενός λαού, καθώς αποτελεί το κύριο γνώρισμα της φυσιογνωμίας του, και ταυτόχρονα η άκριτη εισαγωγή ξενόγλωσσων λέξεων τη διαβρώνει και την υποσκελίζει.

Όσον αφορά την Τέχνη επισημαίνουμε ότι αποτελεί πηγή προβληματισμών, κοινωνικοποιεί τον άνθρωπο, εμπλουτίζει το συναισθηματικό του κόσμο, προβάλλει ανθρωπιστικές αξίες. Εντούτοις η Τέχνη γενικότερα, ο χορός, η μουσική λείπουν ή δεν καλλιεργούνται επαρκώς στα σχολεία και γι' αυτό πιστεύουμε πως ευθύνεται το σχολικό πρόγραμμα και η έλλειψη εξειδικευμένου προσωπικού. Μέσα στις προτάσεις μας είναι η δημιουργία εθελοντικών μονάδων με συντονιστή εξειδικευμένο εκπαιδευτικό, ώστε να αφυπνίσει στους νέους το ενδιαφέρον και να εμπλουτίσει τις γνώσεις τους με επισκέψεις σε χώρους όπου υπάρχουν έργα Τέχνης. Ακόμη η δημιουργία κάποιας ιστοσελίδας στο Διαδίκτυο από κάποιον υπεύθυνο καθηγητή της Πληροφορικής, σε συνεργασία με καθηγητή της Τέχνης, με σκοπό να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης και πλήρους ενημέρωσης για την Τέχνη και τον Πολιτισμό σε πανελλήνια μετάδοση. Θα βοηθούσε επίσης να προσκαλούνται στα σχολεία συγγραφείς, λαϊκοί ποιητές, καλλιτέχνες, πνευματικοί άνθρωποι της Τέχνης και του Πολιτισμού οι οποίοι θα προωθήσουν, σε συνεργασία με τους νέους, την καλλιέργεια του γραπτού λόγου, καθώς και τη διάκριση ταλέντων.

Κλείνοντας θέλω να τονίσω την επιτακτική ανάγκη να διασωθεί η ελληνική πολιτισμική κληρονομιά. Αν θέλουμε να επιτύχουμε μία εθνική πρόοδο θα πρέπει να γνωρίζουμε τις ρίζες μας και την παράδοσή γι' αυτό θα πρέπει να διαφυλαχτεί η ελληνική πολιτισμική περιουσία.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Η Έφηβος Πινκάκι Ευανθία είναι Έφηβος Βουλευτής του Νομού Πιερίας.

Καλώ τώρα στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή Φουσεκή Χρήστο από το Νομό Αχαΐας, Εισηγητή της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΟΥΣΕΚΗΣ (Ν. Αχαΐας): Κατ' αρχήν, καλημέρα σας.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, φίλοι Βουλευτές και αξιότιμοι παρευρισκόμενοι, σαν Εισηγητής της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων ήρθα να μιλήσω για το ζήτημα της μετανάστευσης. Είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει κατά καιρούς απασχολήσει πολύ την κοινωνία μας και έχει ξεκινήσει πολλά χρόνια πριν.

Όπως όλοι ξέρουμε οι αρχαίοι Έλληνες για να βρουν μια καλύτερη γη να καλλιεργήσουν, έναν πιο ευνοϊκό τόπο φεύγοντας από την κυρίως Ελλάδα μετανάστευαν σε άλλες περιοχές. Αυτό φυσικά σήμερα δεν συμβαίνει κάτω από τέτοιες συνθήκες. Οι λόγοι για τους οποίους τα τελευταία εκατό χρόνια οι Έλληνες μεταναστεύουν είναι κυρίως οικονομικοί και πολιτικοί που τους ανάγκασαν να μεταναστεύσουν σε πολλές χώρες του εξωτερικού, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, Γερμανία και η Αυστραλία και αυτό γιατί θέλουν να ψάξουν κάτι καλύτερο για τον εαυτό τους και για τα παιδιά τους.

Η χώρα μας είναι αφετηρία των Ελλήνων μεταναστών, αλλά είναι και προορισμός για άλλους ανθρώπους οι οποίοι αντιμετωπίζουν προβλήματα στη χώρα τους, όπως –έπα και πιο πριν- πολιτικά, οικονομικά και θρησκευτικά, γιατί σε πολλές χώρες τα καθεστώτα είναι πολύ πιεστικά και έτσι οι άνθρωποι αναγκάζονται να φύγουν και να πάνε να ανοίξουν τους ορίζοντές τους σε μία άλλη χώρα.

Θα ήθελα να πω ακόμα ότι από τη στιγμή που η χώρα μας είναι χώρος υποδοχής των μεταναστών πρέπει να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις, έτσι ώστε οι άνθρωποι αυτοί να ενταχθούν με αρμονικό τρόπο με τη γηγενή πληθυσμό και να υπάρχει σεβασμός και αλληλεγγύη μεταξύ αυτών και των

πολιτών της χώρας μας. Αυτό που όλοι μας πρέπει να καταλάβουμε είναι πως αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι έχουν περάσει τόσες δυσκολίες και έχουν ζήσει στο περιθώριο, δεν έρχονται στη χώρα μας με εχθρικές διαθέσεις κι αν είχαν την επιλογή δεν θα ερχόντουσαν καθόλου, οπότε η θέση μας και ο προσανατολισμός μας πρέπει να στοχεύσουν στην αποδοχή και στην ουσιαστική ένταξη αυτών των ανθρώπων στην κοινωνία μας προς όφελος αυτών και προς όφελος όλων μας.

Πιστεύω πως ο καθένας από εμάς θα έχει αντικρίσει αυτούς τους ανθρώπους. Μπορεί κάποιος από εσάς να τους έχει ζήσει, όπως εγώ που μένω στην Πάτρα. Η Πάτρα είναι ένα λιμάνι το οποίο τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια έχει κατακλυσθεί από τους μετανάστες. Καθημερινά τους βλέπω να ζουν στο περιθώριο, τους βλέπω να πεινάνε, τους βλέπω να προσπαθούν για κάτι καλύτερο που δεν τους αφήνουμε όμως, να κάνουν. Το να τους αφομοιώσουμε είναι κάτι που πρέπει να γίνει, γιατί;

Όταν ένα παιδί το οποίο είναι στην ηλικία μας και έχει ξεκινήσει, έχει κάνει χιλιόμετρα, έχει έρθει σε αυτή τη χώρα για να βρει ένα καλύτερο μέλλον και εμείς σαν άνθρωποι το καταπιέζουμε και αντί να του δώσουμε ψωμί να φάει, το κυνηγάμε, αυτός ο άνθρωπος θα γυρίσει και θα μας πολεμήσει. Και αυτό γίνεται στη χώρα μας. Διότι εμείς τους πολεμάμε, δεν τους θέλουμε κοντά μας.

Επίσης, θα ήθελα να θέσω κάποια μέτρα με τα οποία θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε εμείς αυτούς τους ανθρώπους, ώστε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά την κακοποίησή τους και να εξασφαλίσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να δημιουργήσουμε χώρους στους οποίους οι μετανάστες θα μπορούν να διαμένουν σε καλές συνθήκες ζωής, αλλά και παράλληλα να έχουν την ελευθερία που τους αρμόζει, να μην τους κλείσουμε, δηλαδή, σε ένα στρατόπεδο. Δεν χρειάζεται. Μπορούν και θα καταλάβουν και θα δουλέψουν για να ζήσουν.

Επίσης, μπορούμε να δημιουργήσουμε κέντρα υποδοχής, ώστε να έρθουμε πιο κοντά με αυτούς τους ανθρώπους. Πολλές φορές το να ζητάμε βοήθεια από το κράτος είναι κάτι το δύσκολο, οπότε μπορούμε και μόνοι μας σαν πολίτες να τους βοηθήσουμε, δηλαδή, ως εθελοντές, παραδείγματος χάρη, να τους δώσουμε φαΐ. Ένα παράδειγμα είναι οι γιατροί εθελοντές κ.λπ.

Πιστεύω, επίσης, πως οι μετανάστες θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα της ψήφου, ώστε να αντιπροσωπεύονται και αυτοί μέσα στην κοινωνία μας, βοηθώντας στην καλύτερη του τόπου μας. Διότι, όπως κάθε άνθρωπος έχει αυτό το δικαίωμα, έτσι και αυτοί οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν και αυτό το δικαίωμα.

Θα πρέπει, επίσης, να οργανωθούν διάφορα προγράμματα με τα οποία θα μαθαίνουν τη γλώσσα και θα είναι πιο εύκολο να ενταχθούν στην κοινωνία μας.

Τέλος θα ήθελα να πω πως όλοι είμαστε μετανάστες, γιατί, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, όλοι, κάθε λαός έχει βιώσει αυτά τα πράγματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα τον Εισηγητή της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και Παραγωγής και Εμπορίου, τον Έφηβο Βουλευτή του Νομού Αττικής Οικονόμου Χρήστο.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Ν. Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, αν προσπαθήσαμε να ταξινομήσουμε τα συχνά ακανθώδη ζητήματα που ταλανίζουν σήμερα τον πλανήτη μας, με βάση την επικινδυνότητα και την επιτακτικότητα των λύσεων που χρειάζονται, τα περιβαλλοντικά θα καταλάμβαναν αναμφίβολα την κυρίαρχη θέση.

Ο 21^{ος} αιώνας έχει χαρακτηριστεί -και όχι άδικα- ως αιώνας που τα περιβαλλοντικά αναζητούν καίριες και άμεσα εφαρμόσιμες λύσεις. Ο πλανήτης και το οικοσύστημα απειλούνται και μαζί απειλείται και ο ίδιος ο άνθρωπος ως αναπόσπαστο κομμάτι του.

Ως Επιτροπή αποφασίσαμε να προτείνουμε στοχευμένες λύσεις που θα θέσουν τέλος στο περιβαλλοντικό αδιέξοδο που αφορά την Ελλάδα. Αρχικά, θα αναφέρουμε το πρόβλημα που σχετίζεται με τη διαχείριση του νερού.

Στην Ελλάδα διαπιστώνεται ένα παγκόσμιο παράδοξο, δηλαδή, στο ισοζύγιο των υδάτινων πόρων της χώρας συμμετέχουν με ποσοστό 86% η άρδευση, με 11% οι οικιακοί καταναλωτές και με μόλις 3% οι βιομηχανίες.

Η σπατάλη που αφορά τη γεωργία είναι προφανής και παρατηρείται σαφέστατα αναντιστοιχία μεταξύ της κατανάλωσης νερού και της συνολικής παραγωγής. Οι αγρότες, είτε λόγω αμάθειας είτε λόγω συντησιακών συμφερόντων, μένουν προσκολλημένοι σε απαρχαιωμένες μεθόδους άρδευσης, προκαλώντας ανεπανόρθωτο πλήγμα στους υδάτινους πόρους της χώρας.

Γι' αυτό, προτείνουμε νέες, λιγότερο απαιτητικές σε νερό καλλιέργειες, με αντικατάσταση των παλαιών και μεθόδους, όπως η υδροπονία που μεγιστοποιούν την παραγωγή με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Για την υδροδότηση των νησιών αναδεικνύονται οι μονάδες αφαλάτωσης που θα περιορίσουν τη μεταφορά νερού από την ηπειρωτική στη νησιωτική χώρα. Στη συνέχεια, είναι αναμφίβολα άξιο αναφοράς το πολύ χαμηλό ποσοστό που καταλαμβάνει η ανακύκλωση, μόλις το 25%.

Πρόσφατα, παρακολουθήσαμε να εκτυλίσσονται συγκρούσεις στο θεσμοθετημένο χώρο κατασκευής ΧΥΤΑ στο Γραμματικό. Μήπως, όμως, ήρθε η ώρα να εφαρμόσουμε τις προσαγές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και να αντικαταστήσουμε τους ΧΥΤΑ, δηλαδή τους Χώρους Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων, με ΧΥΤΥ, δηλαδή Χώρους Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων; Μήπως στη θέση των πρώτων να κατασκευαστούν

πρότυπα εργοστάσια ανακύκλωσης για τη συνολική και ολοκληρωμένη επεξεργασία και διαχείριση των απορριμμάτων; Μήπως να εφαρμόσουμε, όπως πράττουν εδώ και πολλές δεκαετίες οι λοιπές Ευρωπαϊκές χώρες, νέες μεθόδους αξιοποίησης και όχι απλής εγκατάλειψης σκουπιδιών σε χωματερές, όπως η κομποστοποίηση και η καύση;

Η ώρα του συντονισμού και της συνεργασίας όλων των εμπλεκόμενων φορέων κεντρικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης, συμπεριλαμβανομένων και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έχει φθάσει. Ας σταματήσουμε να θεωρούμε την απουσία Υπουργείου Περιβάλλοντος, η ίδρυση του οποίου δεν πρέπει να καθυστερήσει, ως την πηγή όλων των κακών ή μόνιμη δικαιολογία. Δεν ευθύνεται αυτό για την απουσία μπλε κάδων από κεντρικούς δήμους της χώρας, για την ύπαρξη ανεξέλεγκτων χωματερών, την καταστροφή του δασικού πλούτου, της χλωρίδας και της πανίδας της χώρας, των οικολογικών εγκλημάτων, του Ασωπού, της Λίμνης Κορώνειας, του *Sea Diamond*, των μολυσμένων νερών και ποταμών. Ας ενισχύσουμε με την κατάλληλη ενημέρωση, τα ποσοστά της ανακύκλωσης.

Οι πολίτες στις θετικές πρωτοβουλίες του Κράτους, όπως το πρόγραμμα «Αλλάζω Κλιματιστικό», απέδειξαν έμπρακτα ότι μπορούν να αποτελέσουν μέρος της προστασίας του περιβάλλοντος και αυτό είναι το ζητούμενο σήμερα.

Όσον αφορά τώρα το κομμάτι των μεταφορών, η κατάσταση είναι λίγο-πολύ τραγική. Η μεγάλη καθυστέρηση στα έργα επέκτασης του Μετρό και των άλλων Μέσων Μαζικής Μεταφοράς επιτείνει το κυκλοφοριακό πρόβλημα της Αθήνας και των άλλων μεγαλουπόλεων. Σε ορισμένες πόλεις, όπως η Θεσσαλονίκη, παρατηρείται απουσία μέσων σταθερής τροχιάς.

Εξάλλου, είναι φανερό η πρόθεση των κυβερνήσεων να ενισχύσουν το αυτοκίνητο έναντι φιλικών προς το περιβάλλον μέσων, όπως είναι το τραίνο, με την κατασκευή αυτοκινητοδρόμων στη θέση δασών και πάρκων, ακόμα και στην περιορισμένη από πράσινο και ελεύθερους χώρους Αθήνα.

Όσο για ποδηλατοδρόμους, ούτε συζήτηση. Όλες οι προτάσεις για απλές παρεμβάσεις που θα αφορούν δίκτυα ποδηλάτων έχουν μείνει στα χαρτιά ή έχουν παραπεμφθεί στις ελληνικές καλένδες και ανασύρονται σε προεκλογικές περιόδους. Μόνο περιοχές, όπως η Κως, το κατ' εξοχήν νησί των ποδηλάτων και η Καρδίτσα, αποτελούν το φωτεινό παράδειγμα σύνδεσης ποδηλάτου και καθημερινότητας του πολίτη.

Ως Επιτροπή προτείνουμε την παροχή κινήτρων για την απόσυρση των οχημάτων χωρίς καταλύτη ή με καταλύτη πρώτης γενιάς και την αντικατάστασή τους από υβριδικά ηλεκτρικά Ι.Χ.

Άμεση προτεραιότητα και ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να δοθεί στην απόσυρση των ρυπογόνων ταξί και λεωφορείων, στην αύξηση του αριθμού των λεωφορειολωρίδων, των δημοτικών και διαδημοτικών συγκοινωνιών, ώστε να λειτουργούν ως τροφοδοτικά μέσα στο υπόλοιπο δίκτυο Μέσων Μαζικής Μεταφοράς.

Επίσης, ας αρθούν επιτέλους οι περιορισμοί στη χρήση ντιζελοκίνητων οχημάτων η οποία εμποδίζεται από αδικαιολόγητους παράγοντες, μιας και εκπέμπουν μειωμένες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, σε σχέση με τα αντίστοιχα βενζινοκίνητα.

Τέλος, η πολιτεία οφείλει να μην αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας με την καταστροφική γραφειοκρατία που καθυστερεί φωτοβολταϊκά και αιολικά πάρκα, καθώς η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη, σύμφωνα με τη δέσμευσή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να προωθήσει τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ώστε να καταλαμβάνουν το 20% του ενεργειακού ισοζυγίου της χώρας μέχρι το 2020.

Θετικό αντίκτυπο έχουν οι πρωτοβουλίες της κεντρικής διοίκησης για την ανάπτυξη του θεσμού των ελληνικών πράσινων νησιών με την επιλογή του Άη Στράτη. Τα νησιά αυτά θα είναι πλήρως ενεργειακά αυτόνομα, με προγράμματα που ενισχύουν την αειφόρο ανάπτυξη και την τοπική οικονομία.

Η ώρα των μεγάλων αποφάσεων έχει φτάσει. Σε λίγους μήνες πραγματοποιείται η Σύνοδος της Κοπεγχάγης, με την οποία θα αντικατασταθεί το Σύμφωνο του Κιότο. Ελπίζουμε και περιμένουμε η ελληνική παρουσία να είναι εποικοδομητική.

Εμείς, η νέα γενιά, με αυθορμητισμό και ειλικρίνεια λέμε την αλήθεια, χωρίς να προσπαθούμε να ωραιοποιήσουμε την κατάσταση ή να κρυφτούμε πίσω από ανέξοδες δικαιολογίες. Απαιτούμε ένα καλύτερο περιβάλλον, το οποίο και το αξίζουμε και όλοι μαζί θα το πετύχουμε. Ας ελπίσουμε να εισακουστούμε. Ποτέ δεν είναι αργά άλλωστε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα την Εισηγήτρια της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, Α' Τμήμα, την Έφηβο Βουλευτή του Νομού Ηλείας, Βουρτσάνη Αικατερίνη.

(Χειροκροτήματα)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΟΥΡΤΣΑΝΗ (Ν. Ηλείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, δεν είναι τυχαίο που η πλειοψηφία των Εφήβων ασχολήθηκε με τα κοινωνικά προβλήματα που ταλανίζουν τη χώρα μας και κυρίως τη βία, την εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά. Αυτό καταδεικνύει ότι αυτά τα φαινόμενα όχι μόνο μας συγκινούν, αλλά μας συγκλονίζουν λόγω της επικρατούσας αδιαφορίας.

Κάθε κοινωνία, προκειμένου να διασφαλίσει την αρμονική συμβίωση και την κοινωνική συνοχή, διαμορφώνει ένα πλαίσιο κανόνων, αρχών και αξιών που ρυθμίζει τη συμπεριφορά των ατόμων σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής και που προσδιορίζει τι είναι κοινωνικά αποδεκτό. Αποκλίσεις της συμπεριφοράς του ατόμου από τα κοινώς αποδεκτά πλαίσια, όπως η επιθετικότητα, η βία και η εγκληματικότητα, θεωρούνται αντικοινωνικές και αποτελούν μορφές της κοινωνικής παθολογίας.

Η βία δεν είναι πρωτόγνωρη κατάσταση για το ανθρώπινο γένος. Δεν είναι προϊόν του εικοστού αιώνα. Συνοδεύει την ιστορία του ανθρώπου σε όλες τις φάσεις, με διάφορες μορφές και εντάσεις. Η σημερινή, όμως, είναι πολύμορφη και εκφράζει κρίση θεσμών, αξιών, προτύπων. Ο σύγχρονος άνθρωπος έχει υπερβεί τις κοινωνικές μορφές με τις οποίες ζούσε ως τα μέσα του εικοστού αιώνα. Στη θέση τους, όμως, δεν δημιούργησε τίποτα καινούριο. Υπάρχει ένα κενό τόσο στην κοινωνική διάρθρωση, όσο και στην πολιτιστική ζωή που δημιουργεί άγχος, ανασφάλεια, αβεβαιότητα, φόβο.

Η εκπληκτική πρόοδος της τεχνολογίας, χωρίς την παράλληλη διαμόρφωση νέων φιλοσοφικών θεωριών και νέων ηθικών αξιολογιών, μαρτυρεί την ύπαρξη κρίσης στον πολιτισμό μας. Ο σύγχρονος άνθρωπος χάνει τα σταθερά σημεία αναφοράς του. Μένει μετέωρος και αποπροσανατολίζεται. Η ίδια η εποχή μας κρύβει μέσα της τη βία σε λανθάνουσα μορφή. Η τοποθέτηση του καταναλωτισμού στην κορυφή της πυραμίδας των αξιών, οι υλιστικές και ευδαιμονιστικές αντιλήψεις και η εμπορευματοποίηση έχουν ως απότοκο την άσκηση κάθε μορφής πίεσης και τον ανταγωνισμό.

Οι φορείς κοινωνικοποίησης δεν ανταποκρίνονται επαρκώς στο ρόλο τους. Τα κατάλοιπα αυταρχισμού, η υπεροπτική αδιάφορη στάση των γονέων, τα ενδοοικογενειακά προβλήματα καθιστούν πολλές φορές την οικογένεια πλαίσιο βίαιων ενεργειών. Η μαζική διαπαιδαγώγηση και η παραγνώριση των ιδιαιτεροτήτων κάθε μαθητή αποκαλύπτει ένα σχολείο ανίκανο να λειτουργήσει στη βάση της αξιοκρατίας και της ισότητας. Το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον προβάλλει υλιστικά πρότυπα, καθιστώντας το νέο κυρίως οπαδό του εύκολου και γρήγορου πλουτισμού.

Μοναδικός κοινωνικά αποδεκτός τρόπος υλοποίησης αυτών των προτύπων θεωρείται η εργασία. Όμως, η έλλειψη αναπτυξιακής οικονομικής πολιτικής και η ανεργία είναι οι αιτίες που οι νέοι, ενώ είναι απόφοιτοι πανεπιστημίων, δυσκολεύονται ή αδυνατούν να βρουν εργασία, υπογραμμίζοντας έτσι την κοινωνική αδικία και ανισότητα.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στην προσπάθειά τους να ικανοποιήσουν τη νοσηρή περιέργεια του κοινού και να αυξήσουν το δείκτη θεαματικότητας, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην επίταση του φαινομένου με τον υπερτονισμό βίαιων σκηνών και την ηρωοποίηση δραστών ειδικών εγκλημάτων.

Η πρόληψη των φαινομένων κοινωνικής παθογένειας είναι η βασική επιδίωξη κάθε πολιτισμένης κοινωνίας και συνδέεται με την άρση των αιτιών που δημιουργούν το πρόβλημα. Η κατασταλτική νομοθεσία και τα αστυνομικά μέτρα δεν εξουδετερώνουν τις συνθήκες που γεννούν τα φαινόμενα βίας, με αποτέλεσμα αυτά να διαιωνίζονται.

Οι βαθύτερες αιτίες των φαινομένων κοινωνικής παθογένειας βρίσκονται στην κοινωνική δομή. Επομένως, μόνο με μέτρα κοινωνικής πρόνοιας και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής θα δημιουργηθούν οι κατάλληλες υλικές, πολιτικές, πολιτιστικές προϋποθέσεις για την ολοκλήρωση των ατόμων.

Το κράτος πρόνοιας στην επιδίωξη ενός θεμελιακού σκοπού κοινωνικής δικαιοσύνης πρέπει να δημιουργεί σταθερούς φορείς μέριμνας και παροχής υπηρεσιών, εξασφαλίζοντας τη βασική κάλυψη των αδύνατων κυρίως μελών απέναντι στις πρωτογενείς ανάγκες τους και στους σημαντικότερους κινδύνους της ζωής τους. Η ποιοτικά ανώτερη ζωή διασφαλίζει την ισορροπία ατόμου, κοινωνίας και φύσης. Χαρακτηρίζεται από υψηλό βιοτικό επίπεδο, καλές συνθήκες εργασίας, περισσότερο ελεύθερο χρόνο, ποιοτική ψυχαγωγία, ανθρωπιστική παιδεία, κοινωνική δικαιοσύνη και ισότητα, δημοκρατικό πολίτευμα, ειρηνική συνύπαρξη και ασφάλεια.

Η επιθετικότητα και η βία χαλιναγωγούνται, ελέγχονται, περιορίζονται με την απόκτηση παιδείας και την καλλιέργεια ήθους. Ειδικότερα, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να μεταδώσουν σε όλους πρότυπα και αξίες, να προσφέρουν πνευματική καλλιέργεια, ώστε να καταφέρει ο άνθρωπος να ελέγχει ο ίδιος απόλυτα την επιθετική του συμπεριφορά και την εχθρική του διάθεση, με τη βοήθεια της φιλίας, της αμοιβαίας κατανόησης και της συνεργασίας με τους άλλους.

Άλλο ένα μείζον πρόβλημα της κοινωνίας μας –και όχι μόνο- είναι τα ναρκωτικά και το φαινόμενο της εξάπλωσής τους που στην εποχή μας έχει προσλάβει πλανητικές διαστάσεις και αποτελεί μία επικίνδυνη απειλή για τον άνθρωπο. Τα αίτια που οι άνθρωποι στρέφονται στα ναρκωτικά οφείλονται κυρίως στις αλλαγές και τις εντάσεις της σύγχρονης κοινωνίας. Ένα από τα κυριότερα αίτια είναι η κρίση του σύγχρονου πολιτισμού, καθώς υπάρχει αμφισβήτηση αξιών, ιδεών, αλλά και θεσμών. Τα δήθεν πρότυπα, η αφθονία των υλικών αγαθών και οι ανέσεις δημιουργούν στους νέους ανία και πλήξη. Το άγχος και η μοναξιά τους ωθεί στο λευκό θάνατο. Αναμφισβήτητο το κοινωνικό, αλλά προπάντων το στενό οικογενειακό περιβάλλον ενός ανθρώπου δρα στη ζωή του, αφού μέσα απ' αυτό διαμορφώνεται η προσωπικότητά του.

Στην περίπτωση, όμως, που αυτό είναι νοσηρό, οι νέοι αναζητούν ερείσματα στα ναρκωτικά. Πολλές φορές, βέβαια, η περιέργεια και η μίμηση ωθούν ένα μεγάλο ποσοστό να δοκιμάσει, είτε για να αποκτήσει εμπειρία ή γιατί θέλει να μιμηθεί το πρότυπό του.

Ένα τελευταίο αίτιο είναι τα οικονομικά συμφέροντα, καθώς οι έμποροι ναρκωτικών που έχουν υψηλές διασυνδέσεις προσπαθούν με κάθε τρόπο να προσηλυτίσουν τους νέους-θύματα.

Όμως, τα προβλήματα δεν λύνονται με το να καταφεύγει κανείς στα ναρκωτικά. Αντίθετα, δημιουργούνται ακόμη περισσότερα. Εκτός του ότι υπάρχει κίνδυνος θανάτου εξαιτίας του ισχυρού εθισμού μπορούν να προκαλέσουν μεγάλες ζημιές τόσο στη σωματική όσο και στην ψυχική υγεία.

Για την αντιμετώπιση και την εξουδετέρωση του φαινομένου των ναρκωτικών πρέπει να παρθούν κάποια μέτρα. Ένα από τα σημαντικότερα είναι η κρατική μέριμνα προς τους χρήστες, η δημιουργία ειδικών κέντρων αποτοξίνωσης, απεξάρτησης, ψυχοκοινωνική διαπαιδαγώγηση, με απώτερο σκοπό την επανένταξη τους στην κοινωνία.

Αναμφίβολα, η συμβολή της παιδείας στην καταπολέμηση και πρόληψη των ναρκωτικών μπορεί να αποτελέσει ακρογωνιαίο λίθο. Μέσω της παιδείας και της εκπαίδευσης οι καθηγητές μπορεί να ενημερώσουν τους μαθητές για τις θανατηφόρες συνέπειες των ναρκωτικών, αλλά και να τους εκπαιδεύσουν δίνοντάς τους τα κατάλληλα εφόδια, για να αντιμετωπίζουν όλες τις δυσμενείς καταστάσεις γύρω από αυτά.

Πέρα από την πρόληψη, η αντιμετώπιση των ναρκωτικών είναι ένα ακόμη σημαντικότατο στάδιο της καταπολέμησής τους, το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη, καθώς ένα μεγάλο ποσοστό ανθρώπων κάνει ήδη χρήση και βρίσκεται σε ένα αρκετά προχωρημένο στάδιο το οποίο απαιτεί άμεση προσοχή.

Συνοψίζοντας, η εξάπλωση των ναρκωτικών έχει ήδη προσλάβει τεράστιες διαστάσεις και χρειάζεται άμεσο περιορισμό, αν όχι εξάλειψη. Με κρατική παρέμβαση, σωστή εκπαίδευση και την προσοχή και επιφυλακή όλων μας, το φαινόμενο των ναρκωτικών μπορεί να περιοριστεί και ίσως μια μέρα εξαλειφθεί, αφήνοντας πίσω του έναν κόσμο ανέπαφο και απαλλαγμένο από ένα σοβαρότατο πρόβλημα της σύγχρονης κοινωνίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα παρακαλέσω τις επόμενες ομιλήτριες και ομιλητές Έφηβους Βουλευτές γι' αυτά που θέλουν να πουν να συμβουλευόμαστε το κείμενο, το οποίο έχουν μπροστά τους, αλλά να προσπαθούν αντί να σκύβουν πάνω στο γραπτό κείμενο να κοιτούν εσάς στα μάτια και να ομιλούν με μεγαλύτερη ελευθερία.

Ο προφορικός λόγος έχει ένα πολύ μεγάλο πλεονέκτημα: Ειδικά εσείς, αγαπητά μου παιδιά, που μιλάτε από την ψυχή σας, μπορείτε να δώσετε την ψυχή σας.

Καλώ τώρα στο Βήμα την εισηγήτρια της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων (2^ο τμήμα), την έφηβο Βουλευτή Μπούκουρα Μαρία-Χριστίνα από το Νομό Αργολίδας.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ-ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ (Ν. Αργολίδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, φίλοι συμμαθητές και συμμαθήτριες, ως εισηγήτρια του 2^{ου} τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, θέλοντας να φανώ αντάξια του ρόλου που μου ανατέθηκε, επέλεξα να αφιερώσω την ομιλία μου σε κάποιο από τα προβλήματα που έχουν καταχωνιαστεί μέσα στη ρουτίνα της καθημερινότητας. Αυτά δεν είναι άλλα από τη βία, την εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά.

Ξεκινώντας, λοιπόν, από τον γενικό ορισμό της βίας και της εγκληματικότητας, ερχόμαστε μεταφορικά αντιμέτωποι με την κατάχρηση σωματικής κυρίως δύναμης, με σκοπό τον επηρεασμό ή τη βεβιασμένη επιβολή της θέλησης των άλλων.

Η έμφυτη ή επίκτητη αυτή εχθρότητα, όμως, δεν αποτελεί προνόμιο των καιρών. Ήδη από ιστορικές μαρτυρίες καταφαίνεται η αρχέγονη ρίζα αυτού του κοινωνικού όρου. Σήμερα πλέον βλέπουμε τη βία να αποθεώνεται στα γήπεδα, στους δρόμους, στους εργατικούς χώρους, στα σχολεία, να παριστάνεται στη μικρή και μεγάλη οθόνη και την αποδεχόμαστε ως μια μη αναστρέψιμη κοινωνική διαδικασία. Έτσι, η βία μεταφέρεται από άκρη σε άκρη του πλανήτη πρώτα ως είδηση και ύστερα ως μίμηση.

Η κρίση του θεσμού της οικογένειας με λανθασμένη ιεράρχηση αξιών, αλλά και η συνεχής προβολή σκηνών βίας από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης επιβαρύνουν την επικρατούσα κατάσταση. Συμπεραίνουμε έτσι ότι από όποια οπτική γωνία και αν εξεταστεί το φαινόμενο αυτό η επιθετικότητα ως παραβατική ενέργεια παραμένει ένα σύνθετο και δυσεπίλυτο πρόβλημα και για την αντιμετώπισή του απαιτούνται σύνθετες μορφές στρατηγικής παρέμβασης όλου του κοινωνικού συνόλου.

Συγκεκριμένα, πρώτα και πάνω απ' όλα άμεση ανάγκη αποτελεί η ενεργή υποστήριξη του νέου από την οικογένεια. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αποκατασταθεί η επικοινωνία μεταξύ παιδιών και γονιών έτσι ώστε οι νεότεροι, μέσω του επιχειρηματικού λόγου, να ανακαλύψουν την ατομική τους ταυτότητα και να την εμπλουτίσουν με ήθη και αξίες.

Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η ομαλή ένταξη του νέου στους κόλπους της κοινωνίας και αποφεύγονται φαινόμενα, όπως ο αποπροσανατολισμός και η ακούσια χειραγώγησή του από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Η μεγαλύτερη παρ' αυτά ευθύνη εναποτίθεται στα χέρια των εκπαιδευτικών, οι οποίοι καλούνται να εκπληρώσουν το ρόλο τους ως παιδαγωγοί. Ο σεβασμός, η αξιοπρέπεια, η αποδοχή της διαφορετικότητας, η καλλιέργεια της ευαισθησίας και της ανθρωπιάς αποτελούν βασικές αρχές που το σχολείο έχει χρέος να μεταδώσει στους ανήλικους μαθητές.

Παράλληλα, στόχο της εκπαίδευσης αποτελεί η διαμόρφωση ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων αποβλέποντας στον ηθικό άνθρωπο και όχι μόνο στον παραγωγικό, γιατί όπως είχε πει και ο Νέλσον Μαντέλα «η εκπαίδευση είναι το πιο ισχυρό όπλο με το οποίο μπορεί κανείς να αλλάξει τον κόσμο».

Ωστόσο, η ευθύνη μετατοπίζεται και στο κράτος. Η διαφωνία με το ισχύον καθεστώς, η κατάχρηση εξουσίας, η αδυναμία πολιτικής προσαρμογής, καθώς και οι αναρχικές αντιλήψεις έχουν μοιραία ως αποτέλεσμα την όξυνση του φαινομένου.

Συνεπώς, το ζητούμενο είναι η καταστολή και η πρόληψη βίαιων και εγκληματικών πράξεων, η οποία μπορεί να επιτευχθεί μόνο με συλλογική και οργανωμένη προσπάθεια τόσο από εμάς τους νέους όσο και από τους μεγαλύτερους, αλλά και μέσα από γενικότερη κρατική μέριμνα και μεμονωμένη ευαισθητοποίηση πάνω στο συγκεκριμένο πρόβλημα.

Ακόμα, κρίνεται αναγκαία η συνεργασία της Κυβέρνησης με το Δικαστικό Σώμα και με άλλους ειδήμονες όχι μόνο για την επιβολή κατάλληλης και αποτελεσματικής ποινής, αλλά και την επανένταξη του στιγματισμένου προσώπου στην κοινωνία.

Μιλώντας, όμως, για στιγματισμό ας μου δοθεί η ευκαιρία να περάσω στο επόμενο θέμα που μας απασχολεί εξίσου και δεν είναι άλλο από τα ναρκωτικά.

Οι απανωτοί θάνατοι νεαρότατων παιδιών από ναρκωτικά καθημερινά έχουν αναστατώσει όχι μόνο τους ανήσυχους, αλλά και τους εφησυχασμένους. Φυσικά, η μάλιστα εξαπλώνεται εδώ και καιρό ούσα γνωστή στους πάντες έμμεσα ή άμεσα. Όμως, χρειάζονται ακραία και σοβαρά περιστατικά για να συγκινηθεί ο μέσος άνθρωπος. Θέλοντας ήδη να ξεφύγουν, να αποδράσουν, να σωθούν είτε να ηρεμήσουν, να μην σκέφτονται να αντιδράσουν, αλλά έστω ακόμα και από απλή περιέργεια για να δοκιμάσουν, ολοένα και περισσότεροι νέοι μπαίνουν στον πειρασμό, σε έναν πειρασμό που τους οδηγεί στην εξάρτηση χωρίς να τον καταλαβαίνουν και τους αιχμαλωτίζει σε έναν φοβερό εφιάλτη δίχως τελειωμό με αναμενόμενη κατάληξη φυσικά και αλίμονο το θάνατο.

Κι όμως, η πολιτική αδιαφορία κορυφώνεται στην εποχή μας για το θέμα των ναρκωτικών και είναι ελάχιστες εκείνες οι προσπάθειες για ουσιαστική αντιμετώπισή τους, όπως επίσης είναι μεγάλη και η αδιαφορία της κοινωνίας που έχει υιοθετήσει μια υποτιμητική στάση απέναντι στους χρήστες ναρκωτικών.

Σίγουρα, όμως, η μεγαλύτερη παγίδα είναι οι ανενδοίαστοι έμποροι του λευκού θανάτου που κυκλοφορώντας ανενόχλητοι στα γνωστά στέκια –επιτρέψτε μου να πω- πασχίζουν να διευρύνουν τον κύκλο τους πολλαπλασιάζοντας την πελατεία τους.

Πως αυτοί είναι οι μέγιστοι και κατάπτυστοι εγκληματίες δεν το αρνείται κανένας. Πόσο ανεύθυνοι, όμως, είμαστε εμείς οι άλλοι; Επί καθημερινής βάσης συλλαμβάνονται άτομα που κατέχουν μικροποσότητες ναρκωτικών. Ποτέ, όμως, δεν συνελήφθησαν οι έμποροι και οι παραγωγοί τους.

Γι' αυτό αναγκαία θεωρείται η άμεση δραστηριοποίηση της πολιτείας. Ενδεικτικά θα ήθελα να τονίσω το σημερινό ρόλο των Κέντρων Απεξάρτησης και των Ομάδων των Ναρκωμανών Ανωύμων που αν και εκλείπουν στη χώρα μας, υπάρχουν άτομα που στην προσπάθειά τους για την επανένταξη λαμβάνουν μεγάλη ψυχολογική υποστήριξη και βοήθεια από αυτά. Άλλωστε, όπως λέει το μικρό αλλά περιεκτικό σύνθημα αυτών των ομάδων, το ««όχι» θέλει θάρρος», γιατί όντως χρειάζεται θάρρος για να πεις το «όχι» και να αντισταθείς στον πειρασμό.

Αξίζει, λοιπόν, να αφιερωθεί χρόνος και χρήμα από την Κυβέρνηση για την κατασκευή περισσότερων Κέντρων Αποτοξίνωσης με καλύτερα καταρτισμένο προσωπικό.

Τέλος, δεν γίνεται και δεν πρέπει να πιστεύουμε στην αλλαγή αυτών των ατόμων από τη μια μέρα στην άλλη. Όμως, αλλάζοντας εμείς ως κοινωνία και τη συμπεριφορά μας απέναντί τους ίσως να βοηθήσουμε ακόμα περισσότερο. Ας συμβάλλουμε όλοι μας, λοιπόν, για τη βελτίωση αυτού του τύπου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα τον Εισηγητή της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, τον Έφηβο Βουλευτή Ζώνιο Κωνσταντίνο από το Νομό Ιωαννίνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΩΝΙΟΣ (Ν. Ιωαννίνων): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αξιότιμα μέλη της *Βουλής των Εφήβων*, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι μαθητές, το θέμα το οποίο πρόκειται να πραγματευθώ στη συνέχεια ως μέλος της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης είναι γενικότερα ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και ειδικότερα η λειτουργία τους ως φαινομένου εξουσίας.

Σε μια περίοδο κρίσης του πολιτικού κόσμου και της αυξανόμενης αδιαφορίας για τα κοινά, διερευνάται εάν η κοινή γνώμη αποτελεί την πηγαία έκφραση της λαϊκής πολιτικής βούλησης ή ένα τεχνητό κατασκευάσμα. Η ευρεία χρήση των δημοσκοπήσεων από το πολιτικό μάρκετινγκ και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης πυροδοτεί την αμφισβήτηση της κοινής γνώμης και τη θεώρησή της ως κάτι τεχνητό και κάτι νοθευμένο από παράγοντες πέραν των πολιτών.

Εντούτοις, η κυριαρχία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στην πολιτική επικοινωνιακή πρακτική έχει επιφέρει την τροποποίηση των όρων του πολιτικού παιχνιδιού. Η μετάδοση μεγάλου όγκου πληροφοριών με μεγάλη ταχύτητα δημιουργεί μια ψευδαίσθηση αμεσότητας και ενεργού συμμετοχής στα πολιτικά δρώμενα.

Η κοινή γνώμη πλάθεται και διαμορφώνεται σύμφωνα με τα συμφέροντα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία προσφέρουν ένα πεδίο αντιπαράθεσης –έστω και έμμεσης- μεταξύ πολιτών και πολιτικών, πεδίο όμως από το οποίο εκλείπει η αμφίδρομη σχέση και η επίδραση μεταξύ των συμμετεχόντων.

Ειδικότερα, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν τη δυνατότητα να συμβάλλουν στη διαφώτιση της κοινής γνώμης, παρουσιάζοντας αντικειμενικές αλήθειες με άπλετη διαφάνεια. Μπορούν όμως να γίνουν και μέσα πολιτικής προπαγάνδας, καταδυναστεύοντας την ελευθερία του κοινού και της σκέψης του. Η τεράστια επιταχυνόμενη δύναμη των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης τους δίνει τη δυνατότητα να επηρεάζουν το κοινό, το οποίο συγκλονισμένο από τη ροή της πληροφορίας και τα εφέ, αδυνατεί να εμβαθύνει και να σταθεί κριτικά απέναντι σε αυτά που ακούει, διαβάζει, παρατηρεί. Αυτή ακριβώς τη δυνατότητα των Μέσων εκμεταλλεύεται και η επικοινωνιακή πολιτική, καθιστώντας τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία που χρησιμοποιεί. Έτσι δημιουργείται μια στενή σχέση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και ειδικότερα των δημοσιογράφων με τους πολιτικούς. Η ορθή στάση των δημοσιογράφων και γενικότερα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης απέναντι στα πολιτικά κόμματα πρέπει να αντιπροσωπεύει την ιδεολογική και την ηθική σχέση των δύο αυτών εξουσιών.

Πιο συγκεκριμένα: Σύμφωνα με τους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας, οι δημοσιογράφοι θα πρέπει να υπερασπίζονται το δίκαιο της κοινής γνώμης και να στέκονται ως φρουροί μπροστά στα δικαιώματα της. Από την άλλη, τα πολιτικά κόμματα προσπαθούν να πείσουν και να επηρεάσουν την κοινή γνώμη να πάει με το μέρος τους, επιστρατεύοντας τα όπλα της προπαγάνδας και του ξύλινου λόγου. Η ορθή στάση λοιπόν των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης απέναντι στα πολιτικά κόμματα θα πρέπει να εντάσσεται στα πλαίσια μιας διαρκούς σύγκρουσης, ώστε οι δημοσιογράφοι να μην μετατρέπονται σε υποχείρια των πολιτικών, αλλά να στέκονται αμερόληπτοι φρουροί των δικαιωμάτων του πολίτη.

Στην πραγματικότητα όμως δεν είναι διόλου τέτοια η σχέση μεταξύ πολιτικών και δημοσιογράφων και γενικότερα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Στην ουσία η πραγματική τους σχέση δημιουργεί ένα πλέγμα διαπλοκής, συμφερόντων και απόλυτης διαφθοράς, που οδηγεί στην ιδεολογική παραμόρφωση του ρόλου των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, τα οποία καθίστανται πλέον όργανο μαζικού εξανδραποδισμού. Η σύνδεση όμως μεταξύ πολιτικών κομμάτων και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είναι κατά κάποιον τρόπο έμμεση, αφού αυτοί που κινούν τα νήματα των διάφορων καναλιών είναι ισχυροί οικονομικοί παράγοντες που χρησιμοποιούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για να αποκομίσουν μεγάλα οικονομικά κέρδη και διάφορα συμφέροντα, συνεργαζόμενοι τις περισσότερες φορές με φορείς της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας.

Γι' αυτό κι εμείς προτείνουμε να θεσπιστούν αυστηρότεροι νόμοι, με βάση τους οποίους θα λειτουργούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η διαφάνεια, καθώς και ισχυρές ποινές στους παραβάτες, των οποίων μοναδικός στόχος είναι η αποκόμιση τεράστιων κερδών, υπηρετώντας τον κίτρινο Τύπο. Επιπρόσθετα, απαιτούμε την αποδέσμευση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης από οποιαδήποτε πολιτική και οικονομική εξάρτηση, έτσι ώστε να φωτιστεί πολύπλευρα η αλήθεια και να αποφευχθεί ο κίνδυνος κατευθυνόμενης ενημέρωσης που έχει ως κινητήρια δύναμη ισχυρά οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα. Επιπλέον, θέτουμε ως βασική προϋπόθεση για τη σωστή λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης την ποιοτική ενημέρωση, κυρίως από τα δελτία ειδήσεων, αποφεύγοντας τις σκανδαλογολίες και τα μεγάλα λόγια, παρουσιάζοντας πιστά την αλήθεια σε όλες τις πτυχές της και υπηρετώντας με αυτό τον τρόπο το κοινωνικό συμφέρον.

Οστόσο, η τηλεοπτικοποίηση της πολιτικής συνεπάγεται αυτομάτως μια ορισμένη αληθοφάνεια των όσων προβάλλονται. Με την επικράτηση της τηλεόρασης τείνει να αποδίδεται υπόσταση μόνο σε πολιτικά γεγονότα που μπορούν να μετατεθούν και να εξεικονιστούν. Χωρίς εικόνα δεν υπάρχει πραγματικότητα. Ο ρεαλισμός των αισθήσεων, ο οποίος προκαλείται από την τηλεόραση, μετατρέπει τους πολίτες σε θεατές της πολιτικής και υποκαθιστά την κριτική σκέψη και τοποθέτηση απέναντι στα προβλήματα, καθώς αυτοί ολοένα και λιγότερο αποκτούν πολιτικές εμπειρίες από πρώτο χέρι. Γι' αυτό λοιπόν υποστηρίζουμε και προτείνουμε την κριτική στάση, την αμφιβολία και τη δυσπιστία προς όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, για να μην μετατραπεί ο δέκτης σε τηλεκατευθυνόμενο ανθρωπάκι. Καθώς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αποτελούν πηγή γνώσης και αναβάθμισης του πνευματικού επιπέδου του ατόμου, πρέπει να προσφέρουν μια γνώση ουσιαστική, μια γνώση ποιοτική μέσα από την προβολή ειδικών προγραμμάτων, τα οποία συμβάλλουν στην κοινωνική ευαισθητοποίηση, στην περιβαλλοντική συνείδηση, στην προβολή θετικών προτύπων, στην αξιοκρατία. Επιπλέον, καθώς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης χρησιμοποιούν ως μέσο μετάδοσης των πληροφοριών το λόγο, η διαχείρισή του οφείλει να τηρεί ορισμένες προϋποθέσεις, όπως είναι η ορθή χρήση του και η αποφυγή χρησιμοποίησης του λεγόμενου ξύλινου λόγου.

Επίσης, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης πρέπει, ως φορείς κοινωνικοποίησης, οι εκπρόσωποι των κοινωνικοπολιτικών αξιών, να προβάλλουν ηθικά πρότυπα, παραμερίζοντας την προβολή λανθασμένων προτύπων, όπως είναι η βία και η εγκληματικότητα, καθώς και ο καταναλωτισμός, που στρέφουν τον άνθρωπο στην απομόνωση και τείνει να γίνει κοινωνικοπολιτικά αλλοτριωμένο ον.

Τέλος, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η λεγόμενη τέταρτη εξουσία, που έχει ως χρέος να υπεραμύνεται και να υπερασπίζεται τα δικαιώματα του πολίτη και του ανθρώπου, να ελέγχει την εξουσία, να ζωηρεύει το νου, πρέπει να λειτουργούν ως κινητήρια δύναμη για τον πολίτη, έτσι ώστε να παίρνει πρωτοβουλίες, να ενεργεί με θερμό το χέρι και να διεκδικεί τα δικαιώματά του. Έτσι και μόνον έτσι θα αποκατασταθεί η ηθική τάξη, που θέλει τον πολίτη ενημερωμένο πολύπλευρα, αμερόληπτο κριτή απέναντι σε όλες τις μορφές εξουσίας που επιδιώκουν να κλονίσουν τη συνείδησή του, καθώς και την ελεύθερη και μεθοδική σκέψη του, που αποτελεί τη βασικότερη προϋπόθεση για την ομαλή λειτουργία του πολιτεύματός μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα μου επιτρέψετε τώρα, αγαπητές και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, να συνοδεύσω στην έξοδο την αποχώρηση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος, κυρίου Ιερώνυμου, ο οποίος, με την παρουσία του εδώ, ευλόγησε τις εργασίες της ΙΔ' Συνόδου. Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος είναι ο ηγέτης, ο επικεφαλής της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Θα προεδρεύσει τώρα ο Αντιπρόεδρος κ. Ιωάννης Δραγασάκης, ο οποίος εκπροσωπεί και τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, τον κ. Αλέξανδρο Αλαβάνο.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ: Καλή πρόοδο, παιδιά!

(Στο σημείο αυτό αποχωρεί από την Αίθουσα συνεδριάσεων του Κοινοβουλίου ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος. Ορθοί οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωνρά και παρατεταμένα)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Καλημέρα σας και από εμένα. Εύχομαι καλή συνέχεια στις εργασίες.

Το λόγο έχει ο κ. Κριθαρίδης Μιχαήλ από το Νομό Χαλκιδικής και την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα).

(Χειροκροτήματα)

Κύριε Κριθαρίδη, έχετε τρία λεπτά στη διάθεσή σας.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΘΑΡΙΔΗΣ (Ν. Χαλκιδικής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπρόσωποι της ελληνικής πολιτείας, η παιδεία είναι μείζον θέμα κάθε κοινωνίας και έθνους. Είναι ο θεμέλιος λίθος της ανάπτυξης και της προόδου.

Δυστυχώς, στη χώρα μας σήμερα, στην Ελλάδα του 2009, η παιδεία έχει παραγκωνιστεί από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Το βεβαρημένο διδακτικό προσωπικό, η έλλειψη υποδομών υποδαυλίζουν το εκπαιδευτικό μας σύστημα και ωθούν τους νέους στην απέχθεια και απαξία προς αυτό.

Η ελληνική πολιτεία αδρανοποιημένη αφήνει τα προβλήματα αυτά να διογκώνονται, επιμένοντας αταλάντευτα σε μια ιδεοκρατία παραγκωνισμού της παιδείας και υποσχόμενη χρόνια τώρα μεταρρυθμιστικές προσπάθειες και αλλαγές. Το εκπαιδευτικό σύστημα συνεχώς βυθίζεται σε πλάνες υποσχέσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων. Η αλλαγή, όμως, στο εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να επέλθει. Δεν είναι πλέον επιλογή, είναι επιτακτική ανάγκη.

Πρώτα-πρώτα, λοιπόν, πρέπει να πάψει η υποχρηματοδότηση της παιδείας. Είναι απαράδεκτο, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, η παιδεία μας να χρηματοδοτείται με μόλις 3%. Η χρηματοδότησή της πρέπει να έγκειται τουλάχιστον στο 5,5%, που είναι ο μέσος όρος χρηματοδότησης της παιδείας στην ευρωζώνη.

Μέσω αυτών των επιπλέον πόρων, λοιπόν, θα χρηματοδοτηθούν και θα επενδυθούν έρευνες μέσα στα δημόσια σχολεία, θα δημιουργηθούν σχολικές εγκαταστάσεις, εργαστήρια, τα οποία θα βοηθήσουν ουσιαστικά στον πρακτικό αντικατοπτρισμό των θεωρητικών γνώσεων.

Θέλουμε μια παιδεία ουσιαστική και όχι χρησιμοθηρική, χωρίς βεβαρημένη για τους μαθητές διδακτική ύλη, αφαιρώντας ουσιαστικά από το διδακτικό πρόγραμμα μαθήματα που δεν προσφέρουν τίποτα απολύτως στους μαθητές, οι οποίοι απλώς τα παπαγαλίζουν για να τα γράψουν στις εξετάσεις, είτε αυτές είναι πανελλήνιες είτε είναι ενδοσχολικές.

Τα βιβλία πρέπει να ξεφύγουν από την απλή παράθεση πληροφοριών και να εμπεριέχουν περισσότερα εναύσματα για συζητήσεις. Οι καθηγητές θα πρέπει να ελέγχονται από μία ειδική επιτροπή, η οποία θα συσταθεί από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, ως προς τη δημοκρατικότητά τους, την ικανότητα μετάδοσης γνώσεων, καθώς και την ικανότητα επικοινωνίας τους με τους μαθητές.

Σήμερα βρισκόμαστε εδώ άτομα νέα, άτομα τα οποία έχουν όνειρα, έχουν όρεξη να δημιουργήσουν, έχουν στόχους. Γεννηθήκαμε σε μια εποχή που ξέρουμε πως υπάρχουν πολλά προβλήματα. Το εθνικό μας χρέος κοντεύει να φθάσει το 1.000.000.000.000. Όλοι οι θεσμοί και οι αξίες της χώρας έχουν καταργηθεί και όλοι κόβουν και ράβουν τα πάντα στα μέτρα του χρήματος και της εξουσίας.

Ζητάμε, λοιπόν, σήμερα από την πολιτεία να πάψει να αδιαφορεί για μας τους νέους και να μας δομήσει τουλάχιστον ένα σχολείο που θα βγάζει αξίους δημοκρατικούς και σωστούς πολίτες. Έχουμε στερηθεί πολλά ως νέοι. Μη μας στερείτε και το δικαίωμα στο όνειρο. Αλλάξτε σήμερα κιόλας το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Τώρα κάντε το για μας τους νέους, για την Ελλάδα του αύριο, για τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής Παπαστεφάνου Κωνσταντίνα από την Κύπρο, από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (2^ο τμήμα).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, τύχη αγαθή συντροφεύει σήμερα εμένα την Κυπριοπούλα και ξεχωριστή τιμή να απευθύνομαι μέσα από το θεσμό της Βουλής των Εφήβων σε εσάς, αφήνοντας λόγο ψυχής και παιδείας ελληνικής.

Φύτρα Αχαιών διαχρονικά στο πέρασμα χιλιάδων χρόνων, το ελληνικό πνεύμα και οι αξίες της φυλής κράτησαν σταθερά προσηλωμένο το βλέμμα μας προς τον Παρθενώνα. Πολλούς αφέντες, κατά το διαλεκτικό μας, σπίτι αλλάξαμε. Μα, δεν αλλάξαμε καρδιά. Πάντοτε χτυπούσε και χτυπά. Ναι, χτυπάει ελληνικά μέσα από τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας, τη νοοτροπία, το φρόνημα σε μέρες καλές μα και δύσκολες. Τούτο το φρόνημα και το ιδεώδες της ελευθερίας, η πίστη της κοινής ιστορίας, το βίωμα της μάνας Ελλάδας οδήγησαν πολλούς Έλληνες της Κύπρου στη συμμετοχή του αγώνα του '21, στους Βαλκανικούς πολέμους και στον πόλεμο του '40. Και κάθε φορά που βλέπω στο χωριό του πατέρα μου την προτομή του αγωνιστή του '21 Σταυριανού αισθάνομαι υπερηφάνεια, ομολογώ, ανείπωτη και απομακρύνομαι αργά-αργά, σιωπηλή μέσα στα σημερινά δεδομένα με το κεφάλι ψηλά. «Το νιν αντά να τρώει τη γη, τρώει τη γη χαρκέται, μα τζείνον πάντα τρώεται τζαι τζείνον καταλυέται».

Παιδείας ελληνικής δράξαντες, φρόνημα ελληνικό έχουμε. Με τούτο το φρόνημα στεκόμαστε σήμερα απέναντι στη νήσο του εισβολέα και με ευλάβεια καταθέτουμε το εθνικό στεφάνι στα ιερά μνήματα των παλικαριών, που με κλάμα βουβό ο τύμβος της Μακεδονίτισσας σκεπάζει. Αιώνια ευγνώμονες στα παλικάρια της ΕΛΔΥΚ, στους αφανείς Ελλαδίτες, στους ήρωες του Πενταδακτύλου, στους αγνοούμενους Ελλαδίτες, σε αυτούς που έταξαν εαυτούς να φυλάξουν Θερμοπύλες. Και η προδοσία πολλή και το συναίσθημα πικρίας βαρύ.

Από μικρό παιδί, καθημερινά κοιτάζοντας από το σπίτι μου τη σημαία του Αττίλα στον Πενταδάκτυλο, σταγόνα από φαρμάκι κάθε μέρα στην ψυχή μου. Ήθελα μάνα Ελλάδα τούτο το παιδικό παράπνο και όνειρό μου συνάμα, αν μπορούσα στα μάτια κοιτάζοντάς σε να σου πω. Και ήταν στιγμές που σύννεφο σκέπαζε ετούτη τη σημαία και έλεγα μόνη σαν ήμουν: «Μάνα Ελλάδα, γίνε εσύ το σύννεφο». Έφηβη τώρα ο πόνος ο ίδιος, μα το θυμικό δεν μπορεί να λειτουργεί ως ο μόνος και βασικός άξονας θέσεων προσανατολισμών και αποφάσεων.

Κυρίαρχο, βέβαια, για μας είναι το εθνικό μας θέμα με συνεχή την αγωνία για την τύχη του τόπου μας. ταυτόχρονα, όμως, μετέχουμε των δρωμένων σε τοπικό και διεθνές επίπεδο. Το αρκετά υψηλό μορφωτικό, η οργανωτική ικανότητα, η αντοχή της οικονομίας μας στον παγκόσμιο κλυδωνισμό, ο προγραμματισμός και η σταθερότητα εργασιακών σχέσεων συνιστούν βασικούς παράγοντες συνεχούς προόδου και ιδιαίτερα μετά την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδιαίτερα μετά την εισαγωγή του ευρώ στην Κύπρο, επιτυχία με βασικό πυλώνα της τη σθεναρή υποστήριξη της Ελλάδας. Για όλη τη βοήθειά σας χρόνια τώρα, γνωστή και άγνωστη σε μας τους νέους της Κύπρου, η ευγνωμοσύνη μας σε σας πολλή.

Είναι πολύ καλή η συνεργασία μεταξύ των Υπουργείων Παιδείας Ελλάδας και Κύπρου. Δεχθείτε παρακαλώ την ταπεινή εισήγηση ώστε στα σχολικά βιβλία της Ιστορίας να συμπεριληφθούν περισσότερα βασικά κεφάλαια από την Κυπριακή Ιστορία για σκοπούς εδραίωσης ή μη τι άλλο της ιστορικής αλήθειας για κοινή καταγωγή, κοινούς ιστορικούς αγώνες και κοινή εθνική συνείδηση.

Και εγώ πώς αισθάνομαι τώρα; Σαν μικρό παιδί που νοιώθει την ικανοποίηση της λαχτάρας να βρεθεί στην αγκαλιά της μάνας. Μπορεί με παράπνο, με δάκρυ, μπορεί με χαμόγελο. Η αγκαλιά της μάνας είναι πάντα ζεστή.

Εύχομαι στην Ελλάδα κάθε πρόοδο σε όλους τους τομείς. Για εμάς τους Έλληνες του Νότου είναι ευχή ειλικρινής και προσευχή συνάμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η κυρία Μαρία-Βασιλική Κολιοπούλου από το Νομό Αχαΐας.

ΜΑΡΙΑ-ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΥ (Ν. Αχαΐας- Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι Υπουργοί, αξιότιμα μέλη της *Βουλής των Εφήβων*, αγαπητοί συνάδελφοι, κατάγομαι από το Νομό Αχαΐας και συγκεκριμένα από την Πάτρα. Θα αναφερθώ στο ζήτημα της μετανάστευσης, το οποίο τα τελευταία χρόνια τίθεται εμφιατικά στην ατζέντα των συζητήσεων σε διεθνές και εγχώριο πεδίο.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να προσεγγίσουμε αυτό το ζήτημα είναι η πλήρης συμπάθεια και ο ανθρωπισμός καθώς έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους και όχι με οικονομικά ή άλλα αντικειμενικά μεγέθη.

Στην πόλη μου τα τελευταία χρόνια βιώνουμε μια κατάσταση που τείνει να πάρει ανεξέλεγκτες καταστάσεις και έχει δημιουργήσει αναταραχή και σύγχυση στην τοπική κοινωνία. Αναφέρομαι στο πρόβλημα των μεταναστών και μάλιστα των λαθρομεταναστών.

Είναι γεγονός ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση, οι κοινωνικές και πολιτικές αναταραχές, η κοινωνική αποδιοργάνωση, η ύπαρξη αυταρχικών καθεστώτων και συνακόλουθες πολιτικές διώξεις, αύξησαν το μεταναστευτικό ρεύμα. Η Πάτρα είναι ένας από τους τόπους που επιλέγουν οι μετανάστες ως ενδιάμεσο σταθμό πριν την πραγματοποίηση του ονείρου τους για μετάβαση σε μια άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Ο ενδιάμεσος αυτός σταθμός, όμως, γίνεται τόπος μόνιμης εγκατάστασης και τότε αρχίζουν τα προβλήματα. Βέβαια το φαινόμενο της μετανάστευσης απασχολεί σχεδόν όλες τις ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης, που είναι χώρες υποδοχής, πόσο μάλλον την Ελλάδα που λόγω της γεωγραφικής της θέσης δέχεται λαθρομετανάστες από την περιοχή των Βαλκανίων, την Αφρική και την Ασία.

Η αλήθεια είναι πως πριν μερικά χρόνια όταν ξεκίνησε το μεταναστευτικό κύμα εμείς οι Έλληνες υποδεχθήκαμε με ιδιαίτερη ανοχή και συμπάθεια αυτούς τους ανθρώπους που μας θύμισαν το πρόσφατο παρελθόν μας. Υπήρξαμε και εμείς μετανάστες και βιώσαμε από πρώτο χέρι τα προβλήματα και τις δυσκολίες της μετανάστευσης. Ξέρουμε, όμως, εξίσου καλά και πόσο οργανωμένες ήταν οι χώρες που υποδέχονταν τους δικούς μας μετανάστες. Και εδώ πρέπει να αναρωτηθούμε πόσο έτοιμη είναι η Ελλάδα να υποδεχθεί ένα τόσο μεγάλο πλήθος ατόμων.

Δυστυχώς, όταν η χώρα μας βρέθηκε στο μέσο του μεταναστευτικού κυκλώνα, άφησε τα πράγματα στην τύχη τους με αποτέλεσμα να υποφέρουν τόσο οι ίδιοι οι μετανάστες όσο και οι ντόπιοι. Είναι πλέον απαραίτητο να μπουν κάποια όρια πριν τα πράγματα φθάσουν στο απροχώρητο.

Θα ήθελα να σας περιγράψω εν συντομία πως έχει η κατάσταση στην πόλη μου. Τα τελευταία χρόνια η Πάτρα έγινε χώρος υποδοχής ανθρώπων κυρίως από την Ασία και την Αφρική, οι οποίοι επιδιώκουν να περάσουν στην Ιταλία και ίσως σε κάποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Καθώς, όμως, συλλαμβάνονται από τις αστυνομικές και λιμενικές αρχές κρίνονται παράνομοι και έτσι εγκλωβίζονται στην πόλη μας. Η ανάγκη για επιβίωση, όπως είναι φυσικό τους οδήγησε στη δημιουργία ενός ιδιότυπου καταυλισμού στο κέντρο της πόλης και κοντά στο λιμάνι. Μάλιστα πριν λίγες μέρες αυτές οι παραγκουπόλεις των χάρτινων και τσίγκινων κατασκευασμάτων προορισμένων να τους προστατεύσουν από τις αντίξοες καιρικές συνθήκες, κατεδαφίστηκαν από τις τοπικές αρχές. Μπορεί βέβαια αυτή η εστία μόλυνσης να καταστράφηκε, αλλά το πρόβλημα δεν αντιμετωπίστηκε.

Κλείνοντας θα ήθελα να ζητήσω μια υπεύθυνη πολιτική συνείδηση από όλους όσους μπορούν να βοηθήσουν να το κάνουν. Δεν είναι δυνατόν στον 21^ο αιώνα και στο πλαίσιο δημοκρατικών και ανθρωπιστικών

κοινωνιών να επιτρέψουμε την ύπαρξη και τη διαίωνηση τέτοιων καταστάσεων ειδικά όταν συμβαίνει σε κοινωνίες που θέλουν αυτάρεσκα να κολακεύονται ότι είναι δημοκρατικές και υπερασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ακόμα χειρότερα, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε την αδιαφορία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο τώρα έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ζήκος Παναγιώτης εκπρόσωπος του Νομού Λέσβου, από την Επιτροπή Οικονομικών, Παραγωγής και Εμπορίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΗΚΟΣ (Ν. Λέσβου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι-Βουλευτές, από την αρχή της βιομηχανικής επανάστασης έως τη σημερινή εποχή τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν ότι το διοξείδιο του άνθρακα, βασικός υπαίτιος για την υπερθέρμανση του πλανήτη, συνεχώς έχει ανοδική πορεία. Δεν είναι λίγες οι φορές που ακούμε τους επιστήμονες να μας λένε σε πόσο κρίσιμο σημείο βρισκόμαστε και πως η παγκόσμια υπερθέρμανση του πλανήτη μπορεί να μας επηρεάσει τόσο ώστε να απειλείται ακόμα και το είδος μας.

Η ανθρώπινη κοινωνία είναι αντιμέτωπη με ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα στην ιστορία της και δεν φαίνεται επίσης να συγκρίνεται ούτε με εκείνο της οικονομικής κρίσης.

Η αδιαφορία και ολιγωρία για τον κόσμο που μας περιβάλλει, τη φύση και το περιβάλλον, μας έχουν οδηγήσει σε αυτή την τραγική κατάσταση. Ποια είναι; Τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα έχουν αποτεφρωθεί εκατομμύρια στρέμματα δάσους και καλλιεργήσιμων εκτάσεων. Οι πυρκαγιές ερημοποιούν το φυσικό ελληνικό τοπίο και οι συνέπειες τους είναι αλυσιδωτές και συνάμα καταστροφικές. Ο αέρας, το έδαφος, αλλά και η ζωή γύρω από τις καμένες εκτάσεις αλλάζουν άρδην καθώς τις περισσότερες φορές η εικόνα είναι μη αναστρέψιμη.

Η όλο και αυξανόμενη θερμοκρασία του εδάφους εξατμίζει με άνισο ρυθμό τα υδάτινα αποθέματα, η λειψυδρία βρίσκεται προ των πυλών και απειλεί την επιβίωσή μας. Η άνοδος της στάθμης της θάλασσας εξαιτίας της τήξης των πάγων προκαλεί υποβάθμιση των υδάτινων πόρων, πλημμύρες σε παραθαλάσσιες περιοχές αλλά και ακραία καιρικά φαινόμενα. Όλα αυτά άμεσα ή έμμεσα συμβάλλουν στην ψυχρούμενη του ατόμου και παράλληλα χάνεται η αίσθηση της ισορροπίας, της αγωνίας και της έννομης τάξης.

Η επιρροή της φύσης αναδεικνύεται ολοκληρωτική πάνω στην ανθρώπινη ζωή. Έτσι, θα λέγαμε ότι για την αντιμετώπιση αυτών των σημαντικών προβλημάτων απαραίτητη είναι η ορθή χρήση της παιδείας, της συνειδητοποίησης αλλά και της ευαισθητοποίησης του κάθε ανθρώπου ατομικά ή και συλλογικά.

Σαφώς η πολιτεία και οι αρμόδιοι έχουν ένα μεγάλο μερίδιο ευθύνης καθώς αδήριτη ανάγκη αποτελεί η δημιουργία ενός ξεχωριστού Υπουργείου Περιβάλλοντος. Στη λήψη των μέτρων πρέπει να είναι και η πρόληψη της ρύπανσης, όπως η εγκατάσταση των εργοστασίων σε βιομηχανικές ζώνες με απαραίτητη υποδομή και συνάμα τοποθέτηση συστημάτων καθαρισμού όπως ο βιολογικός. Η ύπαρξη αυστηρότερης νομοθεσίας στις παραβάσεις υπολογίζεται ως αρωγός στην εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας. Καθοριστική μπορεί να είναι η συμβολή των Μ.Μ.Ε. που θα προωθήσουν την οικολογική πολιτική. Στόχος είναι η βιώσιμη και αιφόρος ανάπτυξη μέσα από την άμεση μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και η αντικατάσταση όσο αυτό είναι εφικτό των ρυπογόνων μέσων από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Εξάλλου η διασφάλιση σωστής περιβαλλοντικής πολιτικής προσφέρει υγιή ανάπτυξη σε πολλούς τομείς. Και υγιής ανάπτυξη σημαίνει σεβασμός στο περιβάλλον, εδραίωση της ειρήνης και τελικά πρόοδος. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λόγο έχει η Έφηβος-Βουλευτής Αρβανίτη Μαρία από τη Β' Αθήνας και την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, 1^ο Τμήμα.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι εκπρόσωποι των κομμάτων, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι-Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, το ζήτημα των ναρκωτικών είναι ένα φαινόμενο που κλονίζει την εποχή μας και δεν μπορεί να αφήσει κανέναν ασυγκίνητο. Βέβαια το πρόβλημα αυτό υπήρχε ανέκαθεν στην κοινωνία μας με ορισμένες βέβαια διαφορές.

Στην προπολεμική περίοδο και την περίοδο των πολέμων για παράδειγμα ναρκωτικά έπαιρναν οι απόκληροι της κοινωνίας, αυτοί που δεν είχαν τίποτε, ενώ σήμερα παίρνουν αυτοί που έχουν τα πάντα.

Ποιοι είναι όμως οι παράγοντες που βοηθούν στην άνθιση αυτού του κοινωνικού προβλήματος; Ίσως να είναι η αδυναμία των οικογενειών να ελέγξουν τα παιδιά τους που παραμελημένα αναζητούν νέες και επικίνδυνες διεξόδους, ίσως η πολιτική αδιαφορία για το θέμα αυτό και οι ελάχιστες προσπάθειες για ουσιαστική αντιμετώπιση του προβλήματος. Ή μήπως ο αθέμιτος ανταγωνισμός, η ανεργία, οι έντονοι ρυθμοί ζωής, ο ρατσισμός.

Για την αντιμετώπιση, λοιπόν, αυτού του σύγχρονου φαινομένου, της μάστιγας της εποχής μας, θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά μέτρα τόσο όσον αφορά στην πρόληψη, όσο και στην καταστολή του.

Κατ' αρχάς, θα πρέπει να δοθεί βάση στα μέτρα πρόληψης, γιατί η πρόληψη είναι η καλύτερη θεραπεία, όπου ο ρόλος της οικογένειας βασικά και έπειτα του σχολείου και της πολιτείας είναι καθοριστικός.

Από τη μεριά της η οικογένεια πρέπει να στηρίζει, να ενημερώνει τα παιδιά. Ο γονιός να είναι παρών ουσιαστικά κατά την τόσο κρίσιμη ηλικία του ατόμου, παιδική, εφηβική οπότε και διαπλάθει, διαμορφώνει τον χαρακτήρα του και με διάλογο να προσπαθεί να εμψυχήσει ηθικές αρχές και σωστά πρότυπα που στο μέλλον θα το αποτρέψουν από τη χρήση ναρκωτικών ουσιών.

Έπειτα, η αρωγή της πολιτείας και του σχολείου για τη δημιουργία και ενίσχυση προγραμμάτων ψυχολογικής στήριξης κρίνεται επείγουσα, ώστε να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των μαθητών, ιδιαίτερα αυτών που είναι ευάλωτοι σε πειρασμούς. Επιπλέον, η εισαγωγή ενημερωτικών υποχρεωτικών προγραμμάτων

στα σχολεία από επιμορφωμένους καθηγητές για τις συνέπειες της χρήσης των ναρκωτικών ουσιών είναι αναγκαία.

Η πολιτεία συνάμα πρέπει να μεριμνήσει σοβαρά για την αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού, δημιουργώντας κέντρα νεότητας και πολιτιστικά κέντρα, όπου οι νέοι θα απασχολούνται δημιουργικά μέσω του χορού, του αθλητισμού και του θεάτρου. Πολύ σημαντικό, επίσης, είναι να χρηματοδοτηθούν οργανισμοί, όπως ο ΟΚΑΝΑ, καθώς και η δημιουργία και άλλων κέντρων που θα παρέχουν δωρεάν θεραπεία απεξάρτησης.

Επιπλέον, η πολιτεία έχει τη δυνατότητα και πρέπει να επιβάλλει αυστηρότερες ποινές για τους εμπόρους και επιεική αντιμετώπιση των χρηστών ως ασθενών. Απαραίτητη προϋπόθεση ακόμη είναι η εκδίωξη των αστυνομικών που συμμετέχουν στη διακίνηση ναρκωτικών ουσιών και εξυγίανση του Σώματος Δίωξης Ναρκωτικών. Τέλος, η πολιτεία θα πρέπει να αναλάβει έτσι ώστε τα απεξαρτημένα άτομα να έχουν ομαλή επανένταξη στην κοινωνία και να μπορέσουν να φτιάξουν τη ζωή τους ξανά από την αρχή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Λινού Αικατερίνη από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η οποία πήρε μέρος στο Β' Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

(Χειροκροτήματα)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΛΙΝΟΥ (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, δυστυχώς όλους μας απασχολεί το σημερινό πρόβλημα της κοινωνίας μας, η βία.

Λένε ότι η μεγαλύτερη αιτία που κάνει έναν άνθρωπο να είναι βίαιος είναι το περιβάλλον στο οποίο έχει μεγαλώσει. Ίσως, να μεγάλωσε σ' ένα σπίτι στο οποίο υπήρχε βία μεταξύ των γονέων ή μπορεί να πηγαίνει σ' ένα σχολείο, όπου τα άλλα παιδιά τον κάνουν να νιώθει κατώτερος. Όταν, λοιπόν, ένα παιδί μεγαλώνει σε τέτοιο περιβάλλον, δεν είναι τόσο παράλογο να γίνει στο μέλλον το ίδιο βίαιο.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτά τα παιδιά που μεγαλώνουν σε τέτοιο περιβάλλον. Η βία τελικά υπάρχει στο περιβάλλον που ζούμε. Στα σημερινά Μέσα Ενημέρωσης όλοι βλέπουμε τη βία με τα μάτια μας. Η βία είναι παντού, στην αγαπημένη μας σειρά της τηλεόρασης, στην αγαπημένη μας ταινία στο σινεμά, στο αγαπημένο μας καινούριο τραγούδι και στο καινούριο μας παιχνίδι στο play station three.

Τα μέσα διασκέδασης της κοινωνίας μας έχουν βάση τη βία. Όλοι μας το απολαμβάνουμε. Ανυπομονούμε να τελειώσει η ταινία για να δούμε ποιον θα σκοτώσουν πως ή είμαστε ενθουσιασμένοι να παίξουμε στο play station για να πυροβολήσουμε όσους περισσότερους αντιπάλους ή κακούς μπορούμε. Έτσι περνάμε τον ελεύθερο χρόνο μας. Έχει πλέον καταντήσει συνήθεια.

Αν, λοιπόν, ένα παιδί πρώι, μεσημέρι, βράδυ είναι μπροστά σε μία τηλεόραση ή έναν υπολογιστή βλέποντας σκηνές βίας, το θεωρεί πλέον νορμάλ να σκοτώνει και να εκφράζεται με τη βία. Όσο περνάει ο καιρός η κατάσταση χειροτερεύει. Στο τέλος ένα παιδί δεν θα ξέρει καν ότι η βία είναι κάτι κακό. Δεν θα ξέρει να ξεχωρίσει το σωστό από το λάθος, επειδή έτσι έχει μεγαλώσει. Η κοινωνία το επιτρέπει αυτό.

Συμπεραίνοντας, θέλω να πω ότι η βία είναι παντού μέσα στη ζωή μας. Για να αλλάξει αυτό πρέπει να βρεθεί μία ριζική λύση. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μπορούν να περιορίσουν τις σειρές και ταινίες με θέμα τη βία και να μεταδίδονται σε ώρες που τα παιδιά κοιμούνται, τα τραγούδια να περιορίσουν τα μηνύματα που στέλνουν και να είναι πιο θετικά, οι γονείς να είναι πιο προσεκτικοί με τα παιχνίδια που αγοράζουν στα παιδιά, ώστε να τους δίνουν σωστά πρότυπα.

Τέλος, η οικογένεια πρέπει να δίνει το καλό παράδειγμα και να υπάρχει αρμονική σχέση ανάμεσα στους γονείς, δηλαδή να μην λύνουν τις διαφορές τους μπροστά στα παιδιά. Επίσης, να υπάρχει και μια αρμονική σχέση ανάμεσα στο παιδί και τον γονέα. Πάνω απ' όλα να υπάρχει διάλογος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Στο σημείο αυτό, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα. Θα επανέλθουμε στις 12.00' ακριβώς για να συνεχίσουμε τη συνεδρίαση.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Συνεχίζουμε με τον Έφηβο Βουλευτή Θεοχαρίδη Βασίλειο από τη Γερμανία, από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Ορίστε, κύριε Θεοχαρίδη, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

(Χειροκροτήματα)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ (Γερμανία): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι εκπρόσωποι των Αρχών της Χώρας, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σήμερα εκδηλώνεται με πολλές μορφές. Συνήθως όμως, όταν αναφερόμαστε σε αυτό το ζήτημα μιλάμε για τη στέρηση από κατοίκους τριτοκοσμικών χωρών των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους είτε για τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών στη χώρα μας, τα οποία καταπατώνται συχνά. Συνεχώς ακούμε για άθλιες συνθήκες διαβίωσης, για βασανισμούς και κακομεταχείριση από τις Αρχές και για την άρνηση ιατρικής περίθαλψης σε αυτούς.

Όσον αφορά αυτό το ζήτημα, το ελληνικό κράτος πρέπει να δράσει έγκαιρα και αποτελεσματικά ώστε να διασφαλιστεί το δικαίωμα των μεταναστών, νομίμων και μη, στην αξιοπρεπή αντιμετώπιση, στο σεβασμό της προσωπικότητάς τους, σε ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης και στην τουλάχιστον πρωτοβάθμια ιατρική περίθαλψη.

Επίσης, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα ώστε να σταματήσει η απαράδεκτη εκμετάλλευση των μεταναστών που εναποθέτουν τις ελπίδες τους στην απόκτηση μιας άδειας παραμονής στη χώρα μας.

Το πρόβλημα όμως, της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν είναι μονοδιάστατο, αφηρημένο και μακρινό, ούτε αφορά μόνο τους μετανάστες στη χώρα μας. Παρόλο που το παραπάνω μέρος του ζητήματος χρήζει ιδιαίτερης προσοχής, το ελληνικό κράτος πρέπει να στραφεί άμεσα στον απόδημο ελληνισμό και στη διασφάλιση των δικαιωμάτων του, όταν αυτά βρίσκονται σε κίνδυνο.

Η καταπάτηση των δικαιωμάτων των Ελλήνων, συμβαίνει συνήθως στις αναπτυσσόμενες χώρες οι οποίες δεν έχουν εναρμονιστεί με τις οδηγίες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η συνεχής επίθεση των Αλβανικών Αρχών κατά των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου. Καθημερινά πολλοί Έλληνες διώκονται άδικα, συλλαμβάνονται για εκφοβισμό και βλέπουν τις περιουσίες τους να καταπατώνται, ενώ προσπαθούν να διατηρήσουν την εθνική τους ταυτότητα, παρόλη την αφομοιωτική πολιτική του αλβανικού κράτους.

Το ελληνικό κράτος πρέπει να ασκήσει ανυποχώρητη εξωτερική πολιτική, όταν πρόκειται για θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, όπως το δικαίωμα στην ιδιοκτησία, στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου και στην ελευθερία των γονιών να επιλέγουν το είδος της παιδείας που θα δοθεί στα παιδιά τους και να καταφύγει σε διεθνή δικαστήρια, όταν οι διαπραγματεύσεις με τα εν λόγω κράτη δεν φέρνουν καρπούς.

Ένα άλλο δικαίωμα των Ελλήνων εντός των συνόρων της Ελλάδας που απειλείται τον τελευταίο καιρό είναι το δικαίωμα στην εθνική ταυτότητα. Το κράτος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στηριζόμενο στην προπαγάνδα, σε αβάσιμα επιχειρήματα και στην παραπληροφόρηση, προσπαθεί να οικειοποιηθεί κομμάτι της ελληνικής ιστορίας. Με δεδομένο το γεγονός ότι αυτό το κράτος δεν αποβλέπει απλά στο γεωγραφικό προσδιορισμό του, αλλά σε οικειοποίηση κομματιού της ελληνικής κληρονομιάς, η ελληνική πλευρά δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να δεχθεί ονομασία που να περιέχει τον όρο «Μακεδονία».

Όμως, για να είμαστε σε θέση να προστατεύσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα, πρέπει να τα γνωρίζουμε ώστε να αντιλαμβανόμαστε πότε αυτά καταπατώνται. Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό τα άτομα να διδάσκονται τα δικαιώματά τους, έτσι ώστε να αναγνωρίζεται η προσβολή των δικαιωμάτων τους, να τα καταγγέλλουν και έτσι να μην είναι ευάλωτα. Δυστυχώς, η διδασκαλία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα ελληνικά σχολεία είναι ανύπαρκτη και έχουμε φτάσει στο σημείο πολλοί άνθρωποι να μη γνωρίζουν τα δικαιώματά τους, όπως η προστασία της ιδιωτικής τους ζωής και το απόρρητο της αλληλογραφίας τους.

Συνοψίζοντας, η ελληνική πολιτεία πρέπει με την εξωτερική πολιτική της να προστατέψει τα δικαιώματα του απόδημου ελληνισμού και να διασφαλίσει το δικαίωμα στην εθνική ταυτότητα, ενώ με την εσωτερική της πολιτική να αναγνωρίσει τα δικαιώματα των μεταναστών και να ενημερώσει τους νέους για τα δικαιώματά τους.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα ο Έφηβος Βουλευτής Μητσόπουλος Σωτήριος από το Νομό Πιερίας και από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

Πριν αρχίσει την ομιλία του θα ήθελα να σας ευχηθώ Καλή συνέχεια, Υγεία, να επιτύχετε τους στόχους σας, και να παραδώσω την Έδρα στον Γ' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Νεράντζη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

(Χειροκροτήματα)

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Πιερίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι εκπρόσωποι των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, αξιότιμοι κύριοι της Επιτροπής της Βουλής των Εφήβων, αξιότιμοι και ιδιαίτερος αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εδώ, στο «ναό της Δημοκρατίας», από το Βήμα της οποίας διήλθαν ξεχωριστά πρόσωπα της νεώτερης Ιστορίας έχει και ο ομιλών την εξαιρετική τιμή να σας απευθύνεται. Επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω γι' αυτή τη δυνατότητα όλους εσάς, τους δασκάλους μου, τους γονείς μου και πρώτα και πάνω απ' όλους και όλα το Θεό.

Η Παιδεία, λέξη γλυκιά και μαγική, δυστυχώς σήμερα απουσιάζει. «Ταλαιπωρείται» και μας ταλαιπωρεί. Η μόρφωση και τα γράμματα που άλλοτε μας χαρακτήριζαν ως λαό σήμερα αιωρούνται στο κενό. Εμείς οι νέοι, τα παιδιά σας, -τι κρίμα!- ξεμάθαμε να κουβεντιάζουμε ήρεμα και απλά. Φωνασκούμε με κουκούλες ή χωρίς αυτές. Υποκρινόμαστε, βιαιοπραγούμε, χουλιγκανοποιηθήκαμε πιθηκίζοντας τα αρνητικά άλλων λαών με διαφορετικές αξίες και συνήθειες. Πέσαμε στα θολά απόνερα μιας εισαγόμενης και ταυτόχρονα σκοτεινής υποκουλτούρας που με έξυπνο τρόπο μας πρόβαλαν και πρόσφεραν κάποιιο γνωστοί-άγνωστοι. Δεν φταίμε εμείς. Εμείς θέλουμε να σκλαβωθούμε στα γράμματα, όπως μας συμβούλεψε τότε ο Γέρος του Μωριά. Δώστε μας τη δυνατότητα αυτή, για να πάμε αυτόν τον τόπο πιο ψηλά και πιο μακριά! Φέρτε στο προσκήνιο και επενδύστε στη χρυσή ελληνική Παιδεία, γιατί πραγματικά «όλβιος όστις της ελληνικής Παιδείας έσχε μάθησιν».

Σήμερα, ναι, γίναμε πολίτες του κόσμου. Όμως στο βωμό της πολυπολιτισμικότητας θυσιάσαμε τα ποιοτικά χαρακτηριστικά και το αξιακό πλαίσιο της ιδιαίτερης έκφρασης του λαού μας. Βοηθήστε μας να διαφυλάξουμε μέσα από τη μόρφωση την πίστη και την πατρίδα.

Εμείς, η *Βουλή των Εφήβων*, ήδη καταθέσαμε πολλές προτάσεις στις κοινοβουλευτικές ομάδες εργασίας. Είναι σίγουρο ότι θα προτιμούσαμε τους μεγάλους της Μουσικής και των Γραμμάτων: Χατζιδάκι, Θεοδωράκη, Ξαρχάκο, Σεφέρη, Ελύτη, Ρίτσο, Γκάτσο στον τόπο της εφήμερης, εμπορικής και πλαστικής μουσικής και ποίησης.

Πεποίθησή μου είναι πως μας ταιριάζουν τα σπουδαία και όχι αυτά που απασχολούν σήμερα τις συζητήσεις μας και συσκοτίζουν αντί να φωτίζουν τον προβληματισμό μας. Αξιότιμοι και αγαπητοί μου, «στώμεν καλώς». Δεν περισσεύει κανένας στην προσπάθεια για την ευημερία και την επιτυχία της Ελλάδας μας. Με πολλή αγωνία επιτρέψτε μου να καταθέσω με τη μορφή του εξαιρετικά επείγοντος την προτροπή του ποιητή μας «Μη παρακαλώ σας, μη λησμονάτε την χώρα μας και τα νιάτα της. Δώστε μας πίσω την Ελλάδα που μας αξίζει και ονειρευόμαστε».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Μητσόπουλο, ο οποίος με τα όσα είπε και όπως τα είπε δίκαιωσε τη συμμετοχή του στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Το λόγο έχει τώρα για τρία λεπτά ο Έφηβος Βουλευτής Παστός Ελευθέριος από το Νομό Αχαΐας, επίσης από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΣΤΟΣ (Ν. Αχαΐας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές και αγαπητοί παρευρισκόμενοι, με αφορμή τη συμμετοχή μου στο θεσμό αυτό θα ήθελα να αναφερθώ σ' ένα θέμα που απασχολεί την πλειοψηφία των Ελλήνων μαθητών, κατά τη γνώμη μου, και αυτό είναι τα κακογραμμένα σχολικά εγχειρίδια.

Οι προτάσεις μου σχετικά με το ζήτημα είναι οι εξής. Σε μια πρώτη βάση τα σχολικά βιβλία δεν πρέπει να συγγράφονται από πανεπιστημιακούς διότι δεν γνωρίζουν το κλίμα το οποίο επικρατεί στις σχολικές τάξεις. Επιπροσθέτως τα σχολικά βιβλία δεν πρέπει να καλλιεργούν τον εθνικισμό αλλά το γνήσιο πατριωτισμό και την αλληλοκατανόηση των λαών.

Στη συνέχεια το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων οφείλει να εκσυγχρονίζει το περιεχόμενο των βιβλίων με τις νέες επιστημονικές εξελίξεις. Έπειτα θα πρέπει να αποφεύγονται οι περιπλοκότητες και με λιτό και περιεκτικό τρόπο να καταγράφεται το κάθε μάθημα, ώστε να είναι πιο κατανοητό στο μαθητή και να μην καταφεύγει στη μέθοδο της αποστήθισης.

Επιπλέον η ύλη στο μάθημα της Πληροφορικής θα πρέπει να είναι έτσι διαμορφωμένη ώστε οι μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης να είναι σε θέση να δώσουν εξετάσεις για να αποκτήσουν τα αντίστοιχα πιστοποιητικά ηλεκτρονικού υπολογιστή, χωρίς να χρειαστεί να πάνε σε κάποιο εξειδικευμένο φροντιστήριο και να ξοδέψουν χρήμα και -το πολυτιμότερο για μας τους νέους- χρόνο.

Ταυτόχρονα βέβαια το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και για την εκμάθηση των ξένων γλωσσών. Δηλαδή, ο μαθητής να έχει τη δυνατότητα από τις παροχές που του δίνει το σχολείο να αποκτήσει ένα πιστοποιητικό γλωσσομάθειας.

Τώρα θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα άλλο ζήτημα σχετικά με την άγνοια των Ελλήνων μαθητών για την πολιτιστική τους κληρονομιά. Για να βελτιωθεί η κατάσταση θα πρέπει, πρώτα απ' όλα, να οργανώνονται από κάθε σχολείο περισσότερες εκπαιδευτικές εκδρομές σε αρχαιολογικούς χώρους. Ταυτόχρονα θα πρέπει να εισαχθεί ως βασικό μάθημα η Ιστορία της Τέχνης με το οποίο από τη μία θα διδάσκεται η Ιστορία της ελληνικής τέχνης αλλά συγχρόνως και η Ιστορία της Τέχνης άλλων χωρών με τρόπο δημιουργικό χωρίς να αλλοιώνεται η ελληνική μας φυσιογνωμία.

Επιπλέον όλοι οι Έλληνες πρέπει να κατανοήσουν τη σπουδαιότητα και τους λόγους της επιστροφής των γλυπτών του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο.

Εν κατακλείδι θα πρέπει κάθε σχολείο να έχει την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή έτσι ώστε να προωθούνται οι Τέχνες και οι καλλιτεχνικές δραστηριότητές τους μέσα στο χώρο του σχολείου.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η τήρηση του χρόνου συνεκτιμάται και με την ποιότητα της ομιλίας και σας ευχαριστούμε πολύ διότι εξοικονομήσαμε χρόνο χωρίς να θίξουμε την ουσία των σκέψεών σας.

Σειρά έχει τώρα ο Έφηβος Βουλευτής του Νομού Αχαΐας κ. Σωτήρης Πανολίας της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΝΟΛΙΑΣ (Ν. Αχαΐας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές,

Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να εκφράσω τη μεγάλη μου χαρά που βρίσκομαι εδώ στη Βουλή μαζί σας. Ως Έλληνας νοιώθω να με συνδέουν ιδιαίτεροι δεσμοί με τους Έλληνες της Ομογένειας και ενδιαφέρομαι ιδιαίτερα για το πρόβλημα της μετανάστευσης, για τα προβλήματά τους.

Η μετανάστευση των Ελλήνων στο εξωτερικό έχει τη βάση της στη δυσχερέστατη οικονομική κατάσταση της Ελλάδας. Αυτοί οι άνθρωποι επιθυμούν ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο και γι' αυτό φεύγουν από την Ελλάδα για άλλες χώρες του εξωτερικού, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Αυστραλία και η Γερμανία. Τα παιδιά αυτών των απόδημων Ελλήνων όμως, κάποιες φορές δεν μπορούν να μάθουν τη μητρική τους γλώσσα, την

ελληνική, ούτως ώστε να φτάνουν σε σημείο να μην μπορούν να ενταχθούν σε μία ελληνική κοινότητα αν το επιθυμήσουν. Γι' αυτό το ελληνικό κράτος σε συνεργασία με τα κράτη του εξωτερικού όπου βρίσκονται περισσότεροι απόδημοι Έλληνες οφείλει να καθιερώσει υποχρεωτικές ώρες εκπαίδευσης που οι μαθητές θα διδάσκονται την ελληνική γλώσσα καθώς και επιμορφωτικές εκδρομές για τα απόδημα Ελληνόπουλα, ώστε να επισκέπτονται την Ελλάδα και τα ελληνικά σχολεία.

Για τη διατήρηση της εθνικής ταυτότητας και της ιδιοσυγκρασίας πάνω απ' όλα κρίνεται αναγκαίο οι απόδημοι Έλληνες να αισθανθούν έμπρακτα τη στήριξη από τη χώρα τους την Ελλάδα, από εσάς. Μπείτε λίγο στη θέση τους. Είναι και αυτοί στην ηλικία μας και πρέπει να γνωρίσουν τη γλώσσα μας. Σκεφτείτε το.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ και για το ότι ήσασταν σύντομος.

Το λόγο έχει τώρα ο Έφηβος Βουλευτής από την Κύπρο ο κ. Παντελής Ηροδότου, μέλος της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΗΡΟΔΟΤΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές.

Με πολλούς χαιρετισμούς από το πολύπαθο νησί της Κύπρου σας εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας για την ευκαιρία που μας δίνετε να συμμετέχουμε με εμείς σαν Έλληνες Έφηβοι Βουλευτές στην Ολομέλεια για να παραθέσουμε γνώμες και απόψεις γύρω από θέματα που ταλανίζουν το Έθνος μας.

Τον τελευταίο καιρό δίνουμε έμφαση σε ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα, την καταστροφή του περιβάλλοντος. Ο άνθρωπος εισβάλλει βίαια στο φυσικό περιβάλλον, μολύνει το έδαφος, τους υδάτινους πόρους, την ατμόσφαιρα, οδηγώντας χιλιάδες είδη ζώων και φυτών στον αφανισμό, ενώ πολλές φορές γινόμαστε αίτιοι πρόκλησης δασικών πυρκαγιών.

Η πύρινη λάιλαπα που έπληξε πριν από λίγες μέρες την περιοχή της Αττικής κατέκαψε έναν από τους μεγαλύτερους φυσικούς θησαυρούς της Ελλάδας, ενώ πέρυσι οι πυρκαγιές στην Πελοπόννησο σκόρπισαν συγκίνηση σε όλο τον κόσμο.

Δυστυχώς, ούτε στην Κύπρο τα πράγματα είναι καλύτερα. Όλοι μας θυμόμαστε ακόμα τη μεγαλύτερη πυρκαγιά που εκδηλώθηκε ποτέ στο νησί μας πριν δύο χρόνια στην ορεινή περιοχή του Σαϊτά Λεμεσού και αποτέφρωσε ένα μεγάλο κομμάτι από το δάσος του Τροόδου. Έκτοτε, η περιοχή αυτή έχει χάσει το κάλλος και την ομορφιά της, ενώ κάθε χρόνο μικρότερες πυρκαγιές τρώνε κομμάτι-κομμάτι τον πολύτιμο θησαυρό μας.

Και είναι πραγματικά κρίμα και άδικο να βλέπεις ένα τόσο πλούσιο περιβάλλον, όπως είναι της Ελλάδας και της Κύπρου, να καταστρέφεται στο βωμό την ανθρωπίνης αδιαφορίας, ένα περιβάλλον που πάντα ενέπνεε τους ζωγράφους και τους ποιητές της κάθε εποχής, όπως το Γιώργο Σεφέρη, που, εντυπωσιασμένος από το αηδόνι των Πλατρών κατά την επίσκεψή του στην Κύπρο, έγραψε την *Ελένη*.

Ωστόσο, ο ισχυρότερος αντίκτυπος της περιβαλλοντικής καταστροφής είναι η αλλαγή των κλιματολογικών συνθηκών, των οποίων οι συνέπειες είναι χειρότερες και από σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Οι πάγοι λιώνουν, κάτι που σημαίνει ότι σε κάποια στιγμή πολλά νησιά και παράλιες πόλεις θα καταποντιστούν. Οι θερμοκρασίες αυξάνονται και παρατηρούνται μεταβολές στα βαρομετρικά συστήματα, προκαλώντας ακραία καιρικά φαινόμενα. Ο συνδυασμός όλων αυτών είναι ικανός να προκαλέσει εξάλειψη ενός τεράστιου αριθμού ζωντανών οργανισμών, συμπεριλαμβανομένου και του ίδιου του ανθρώπου.

Εμείς, σαν Έφηβοι Βουλευτές, έχοντας υπόψη μας τα παραπάνω, εκμεταλλευόμαστε την ευκαιρία που μας δίνεται σήμερα και απαιτούμε τόσο από εσάς όσο και από τη νέα Κυβέρνηση να συνεργαστείτε στενά με τον ελληνικό λαό, έτσι ώστε να εφαρμοστούν μέθοδοι προστασίας του περιβάλλοντος, να ελαχιστοποιηθούν οι ρυπογόνοι παράγοντες και να επανέλθει η ισορροπία μεταξύ περιβάλλοντος και ζωντανών οργανισμών.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Ηροδότου.

Το λόγο έχει τώρα η κυρία Ευτυχία Κολιού από το Νομό Φθιώτιδας που μετέχει στο Α' Τμήμα, στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΟΛΙΟΥ (Ν. Φθιώτιδας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα, πριν προβώ στην ανάπτυξη των θέσεών μου, να εκφράσω την αμέριστη τιμή που αισθάνομαι για τη δυνατότητα που μου δίνεται να παρευρίσκομαι σήμερα σε αυτόν τον ιστορικό χώρο-ναό της δημοκρατίας, για να μοιραστώ μαζί σας απόψεις για θέματα που μας απασχολούν.

Ως μέλος, λοιπόν, της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, αποφάσισα να θίξω το θέμα της βίας και κατ' επέκταση, της εγκληματικότητας, δύο μορφές κοινωνικής παθογένειας που πλήττουν τους έφηβους. Η βία δεν αποτελεί έμφυτη τάση του ατόμου. Όπως εύστοχα ανέφερε ένας Έφηβος Βουλευτής στη συνεδρίαση, κανείς δε γεννήθηκε γνωρίζοντας να σκοτώνει. Άλλοι παράγοντες όπλισαν το χέρι του. Παράγοντες όπως η αναξιοκρατία, η διαφθορά της πολιτικής σκηνής, η εθελουφλία σε σκάνδαλα, αλλά και η βία που το ίδιο το κράτος ασκεί καλλιέργησαν στο νέο αισθήματα οργής και μίσους.

Δημιουργήθηκε με τον τρόπο αυτό ένας φαύλος κύκλος, μια ατέρμονη διαδικασία εκδίκησης και αντεκδίκησης που μετατρέπει την κοινωνία σε ηφαιστειο έτοιμο να εκραγεί.

Καταλυτική, λοιπόν, στην προσπάθεια εξομάλυνσης του φαινομένου καλείται η συμβολή της παιδείας, μιας παιδείας που δε θα προβάλλει μόνο τον εκπαιδευτικό, αλλά και τον παιδευτικό της χαρακτήρα, που θα

απωθεί τους νέους από τα υλιστικά πρότυπα της εποχής, μιας παιδείας ανθρωποκεντρικής που θα μεταλαμπαδεύει στους μαθητές την αναγκαιότητα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θα καλλιεργεί διαχρονικές αξίες και φρονήματα.

Η οικογένεια ακόμα, ως καθοδηγητής των νέων, χρειάζεται να επιδείξει κατανόηση στα προβλήματα τους και να αποτελέσει αστείρευτη πηγή αγάπης και θαλπωρής. Πρέπει να στηρίζεται σε ακλόνητα θεμέλια, όπως η εμπιστοσύνη και ο αμοιβαίος σεβασμός και να επιδιώξει την ενδυνάμωση των θεσμών της, συντελώντας έτσι στην άμβλυνση των κρουσμάτων βίας.

Η πολιτεία, λαμβάνοντας υπόψη τη διόγκωση των φαινομένων κοινωνικής παθογένειας, οφείλει να έχει ρόλο ενεργού συντονιστή και όχι κομπάρσου, ενσωματώνοντας στις σχολικές μονάδες ειδικό επιστημονικό προσωπικό για την ψυχολογική στήριξη των νέων.

Πιστεύω, λοιπόν, πως για την εξυγίανση του προβλήματος απαιτείται, όχι μόνον η υπεύθυνη στάση των φορέων αγωγής, αλλά και η συνειδητοποίηση πως όλοι είμαστε μέρος του προβλήματος, άρα και η λύση.

Επιτρέψτε μου, όμως, να προσθέσω την ελπίδα μου, ο θεσμός της *Βουλής των Εφήβων* να συνεχιστεί, δίνοντας ώθηση σε κάθε νέο να κάνει όνειρα για έναν πιο όμορφο κόσμο, μια κοινωνία ιδανική, με πλούτο τις αξίες και όχι το χρήμα και ανθρώπους που θα συνυπάρχουν αρμονικά.

Σας ευχαριστώ θερμά για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής Μυρσίνη Μαγλογιάννη από το Νομό Λέσβου, μέλος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΜΥΡΣΙΝΗ ΜΑΓΛΟΓΙΑΝΝΗ (Ν. Λέσβου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι παρευρισκόμενοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, τη σημερινή εποχή της ανάπτυξης και της προόδου, εμείς οι νέοι βιώνουμε πολλές αντιφάσεις. Η αφθονία μετατρέπεται σε παγίδα και γίνεται αντικατοπτρισμός, που παρά την προσπάθειά μας να τον αγγίξουμε, ξεφεύγει μέσα από τα χέρια μας. Ζούμε σε μια κοινωνία που ρίχνει στον Καιάδα καθέναν που διαφέρει, σε μια εγωκεντρική κοινωνία, όπου όλοι αναζητούν το κέρδος, με κάθε θυσία, αδιαφορώντας για το συνάνθρωπο.

Το μέλλον μας είναι αβέβαιο. Νοιώθουμε αδύναμοι, ακούγοντας τις σειρήνες του πολυφερνυ αιώνα. Καθημερινά γινόμαστε θεατές της βίας στα σχολεία, στα γήπεδα, στις οθόνες της τηλεόρασης, στους δρόμους, δεχόμενοι άκριτα το βιασμό της ανθρωπίνης ψυχής.

Η βία δεν αποτελεί σύγχρονο φαινόμενο. Είναι κομμάτι της ιστορίας, εκφρασμένη σε διάφορες μορφές, όπως ξυλοδαρμοί, λιθοβολισμοί και χειρότερη από όλες ο πόλεμος.

Σήμερα εξακολουθεί να υπάρχει. Θα μπορούσε ωστόσο κανείς να τη χαρακτηρίσει ως εκλεπτυσμένη βία, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο σωματικός ξυλοδαρμός γίνεται ψυχικός εξαναγκασμός.

Ένα παράδειγμα που απασχολεί αυτόν τον καιρό το νησί μου, τη Λέσβο, είναι οι συνθήκες που ζουν οι μετανάστες. Είναι κλεισμένοι σε ένα κτήριο. Μοιάζουν φυλακισμένοι και στερούνται κάποια από τα βασικά τους δικαιώματα. Πόσο ακόμα να δεχόμαστε αυτό το έγκλημα ενάντια στην ανθρωπιά μας;

Οι εκδηλώσεις βίας είναι φαινόμενα που ενσταλάζουν σε πολλούς νέους ένα οδυνηρό συναίσθημα απογοήτευσης από όλους και από όλα και προπάντων από τον ίδιο τους τον εαυτό. Τους λείπει η αγάπη και η στοργή. Καταλήγουν έτσι να χρησιμοποιούν τα ναρκωτικά, ως αντίδοτο στη διέξοδο και στην απογοήτευση, στην πνιγμονή και ως τρόπο αντίδρασης στη βία, με την τραγική ψευδαίσθηση πως θα τους χαρίσουν διέξοδο, ανάσες, ελπίδες. Αναζητώντας έναν ψεύτικο παράδεισο καταλήγουν στα ναρκωτικά, καταστρέφοντας το μέλλον τους.

Παρά τη γενική εντύπωση ότι σήμερα η κοινωνία είναι ανοικτή για όλους, είναι φανερό στην καθημερινή ζωή ότι τα στερεότυπα συνεχίζουν να υφίστανται. Ειδικότερα οι ναρκομανείς περιθωριοποιούνται και αντιμετωπίζονται ως παρείσακτοι, ως παιδιά ενός κατώτερου Θεού, είτε κατά τη διάρκεια που είναι χρήστες, είτε μετά την αποτοξίνωσή τους. Έτσι, η ανοικτή αυτή κοινωνία δείχνει στους νέους της πόρτες κλειστές.

Θέλουμε υγιά πρότυπα, θέλουμε όραμα. Βοηθήστε μας να πιστέψουμε στο μέλλον, σε ένα δικό μας μέλλον, σίγουρο και υγιές. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαίρη Κολοβού από την Α΄ Αθήνας, μέλος της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΙΡΗ ΚΟΛΟΒΟΥ (Α΄ Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αξιότιμοι Υπουργοί και Βουλευτές, αγαπητοί φίλοι Συμβουλευτές, κυρίες και κύριοι, στεκόμενη απέναντί σας αισθάνομαι έντονα την ανάγκη εκπροσώπησης, όχι μόνον των υπόλοιπων Εφήβων Συμβουλευτών μου, αλλά και όσων γνωρίζω ότι ίσως ποτέ δεν θα μπορέσουν να ανέβουν σε αυτό το Βήμα για να εκφράσουν ελεύθερα την άποψή τους, λόγω της έμμεσης εκπροσώπησης στο πολίτευμά μας, ένα πολίτευμα του οποίου οι ρίζες εκτείνονται βαθιά μέσα στην ελληνική ιστορία, την εποχή εκείνη που για πρώτη φορά, έχοντες και μη έχοντες, επώνυμοι και ανώνυμοι, ανέβηκαν στο ίδιο βήμα ελεύθεροι να εκφράσουν τις απόψεις τους, με κοινό χαρακτηριστικό την ισότητα απέναντι στο νόμο.

Αυτό το πολίτευμα, η δημοκρατία, πολύτιμη κληρονομιά των προγόνων μας και κτήμα παγκόσμιο, δέχεται στις μέρες μας ισχυρά πλήγματα. Όλο γνωρίζουμε ότι ο οικονομικός παράγοντας είναι εκείνος ο οποίος

κινεί τα νήματα, καθορίζει πράξεις, εξαγοράζει συνειδήσεις. Γεγονότα που υποτιμούν τη νοημοσύνη και την υπόληψή μας λαμβάνουν χώρα καθημερινά, ενώ χείριστο έγκλημα όλων είναι πως πλέον έχουμε συνηθίσει στην ασυδοσία, την έλλειψη απόδοσης ευθυνών, την παραβίαση των νόμων και του Συντάγματος από τους ίδιους τους δημιουργούς.

Ο πλουραλισμός, η αναγκαία πολυφωνία είναι πλέον τυπική και όχι ουσιαστική. Οι πολιτικοί, αντί να μιλούν στο λαό άμεσα και με απλό τρόπο, φορτώνουν τις εκφράσεις τους με βαρυσήμαντες αερολογίες, προσπαθώντας να κρύψουν αυτό που εύκολα μπορούμε να αποκαλύψουμε.

Αλήθεια όμως –και ρωτώ όλους ευθέως- γιατί πρέπει να είναι έτσι; Γιατί ξαφνικά πρέπει να γίνουμε όλοι τόσο καχύποπτοι; Γιατί πρέπει να εκλείψει η τιμιότητα από την πολιτική; Γιατί αφήσαμε το συμβιβασμό να μας συμπαρασύρει και να γίνουμε υπερβολή πάνω στην ίδια την υπερβολή;

Αν όλα αυτά ισχύουν, τότε αυτά τα τριακόσια παιδιά που είναι εδώ κάτω μαζί μ' εμένα δεν έχουν κανένα λόγο να βρίσκονται εδώ.

Και όμως, αγαπητοί μου, εδώ είμαστε! Και αυτό γιατί η κίνησή μας για διάλογο, για ανταλλαγή απόψεων, η δίψα μας για μία καλύτερη ζωή, είναι η δημοκρατία! Δημοκρατία είναι το «εγώ» και το «εσύ», το οποίο ενωμένο γίνεται το «εμείς», το ευεργετικό «εμείς». Όλα διαφορετικά, κι όμως ίσα!

Η δημοκρατία είναι ένας ζωντανός οργανισμός και εμείς είμαστε τα ζωτικά όργανά του. Δεν είμαστε ουτοπικοί νέοι. Η τελειότητα αποτελεί μία Ιθάκη που μας προκαλεί για ανέλιξη. Με ρεαλισμό και υπευθυνότητα, μα και με τη ζωντανία της νεότητάς μας, είμαστε εδώ για να σας αποδείξουμε ότι πράγματι για μας η δημοκρατία είναι ένα ιδανικό, μία καθημερινότητα, για την οποία όλοι θέλουμε και αξίζει να παλέψουμε. Και απ' ό,τι βλέπω και οι τριακόσιοι είμαστε πρόθυμοι!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κα Κολοβού.

Το λόγο έχει ο κ. Ευστάθιος Σγούρος, μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΓΟΥΡΟΣ (Ν. Κέρκυρας): Αξιότιμε κ. Πρόεδρε του Προγράμματος της *Βουλής των Εφήβων*, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, μέσω της ευκαιρίας που μου δίνεται απ' αυτό το βήμα θα ήθελα να σταθώ στο θέμα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, καθώς και το κατά πόσο γνωρίζουν οι νέοι τα πολιτιστικά μνημεία του κάθε τόπου.

Το σχολείο στις μέρες μας έχει εξειδικευτεί στο να μας μαθαίνει μόνο τα κεφάλαια των σχολικών βιβλίων, χωρίς οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί να προσπαθούν να μας μάθουν αυτό το κάτι παραπάνω που κάνει τη διαφορά. Η μίμηση του τρόπου ζωής των άλλων κρατών μας έχει επηρεάσει σε σημείο που οι περισσότεροι έχουμε ξεχάσει το δικό μας τρόπο ζωής. Αυτό ενισχύεται σε μεγάλο βαθμό από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μέσω των διαφημίσεων ή των τηλεοπτικών σειρών που προβάλλουν συγκεκριμένους τρόπους ζωής.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να ξεχνάμε χρόνο με το χρόνο την πολιτιστική μας ταυτότητα. Ιδιαίτερα δε, οι έφηβοι έχουμε απομακρυνθεί από την εκμάθηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Ένα από τα πράγματα που πρέπει να αλλάξει είναι ο τρόπος με τον οποίο διδάσκεται το μάθημα της Ιστορίας στα σχολεία. Δηλαδή, σαν μάθημα δεν του δίνεται ο απαιτούμενος σεβασμός που του αρμόζει και έτσι έχει γίνει ένα από τα βαρετά μαθήματα του σχολείου. Ακόμα, στα τωρινά βιβλία γενικής παιδείας δεν περιγράφονται σημαντικά κεφάλαια της Ιστορίας, όπως είναι το πραξικόπημα της Κύπρου και η ποντιακή καταστροφή.

Επίσης, θα έπρεπε να ήταν μεγαλύτερος ο αριθμός των εκπαιδευτικών εκδρομών σε μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους, σε τοπικό, πανελλαδικό και –γιατί όχι- σε διεθνές επίπεδο, ώστε οι έφηβοι να γνωρίσουμε τον πολιτιστικό πλούτο των προγόνων μας. Ειδικά τώρα που τέθηκε σε λειτουργία το νέο Μουσείο της Ακρόπολης και δημιουργήθηκαν οι υποδομές που ζητούσαν οι Βρετανοί για να στείλουν πίσω τα Μάρμαρα του Παρθενώνα, πρέπει να εντατικοποιηθούν οι προσπάθειες αυτές ώστε να έχουμε όλοι οι Έλληνες τη δυνατότητα να θαυμάσουμε το μεγαλείο της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Τελειώνοντας, θα είχε μεγάλη απήχηση στους Έφηβους η συμπόρευση της νέας τεχνολογίας και των τεχνολογικών μέσων με την πολιτισμική και πολιτιστική μας κληρονομιά, την κληρονομιά της Ελλάδας.

Θα μπορούσε μελλοντικά το μάθημα της Ιστορίας να διδάσκεται με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών. Έτσι, δεν θα ήταν πια το βαρετό μάθημα του σχολείου, αλλά ένα μάθημα που θα του δινόταν ο απαιτούμενος σεβασμός από τους μαθητές.

Θέλω να πιστεύω πως όλα αυτά που είπαμε αυτές τις μέρες δεν θα καταγραφούν μόνο, αλλά θα ακουστούν και θα ληφθούν υπόψη από την πολιτεία.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Και εμείς ευχαριστούμε πολύ.

Και τώρα καλούμε από το Νομό Κιλκίς την κα Βασιλική Ορλιακή, μέλος της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΡΛΙΑΚΗ (Ν. Κιλκίς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, καταναλωτισμός είναι η τάση για απεριόριστη κατανάλωση αγαθών πέρα από τις ουσιαστικές υπάρχουσες ανάγκες.

Παρά το γεγονός ότι το φαινόμενο δεν είναι καινούριο, έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις κυρίως από τον 20^ο αιώνα, όταν δηλαδή αρχίζει η ραγδαία πρόοδος της τεχνολογίας και η παγκοσμιοποίηση.

Ο καταναλωτισμός δεν έχει σύνορα, αλλά πρόκειται για παγκόσμιο φαινόμενο που εμφανίζεται σε όλες τις ανεπτυγμένες κοινωνίες. Οι λόγοι που οδηγούν στον καταναλωτισμό είναι η πρόοδος της τεχνολογίας, ο εγωισμός, η ματαιοδοξία και η τάση αυτοπροβολής του ατόμου, καθώς και οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα.

Σημαντικό ρόλο στην έξαρσή του παίζουν και οι διαφημίσεις που προβάλλονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, οι οποίες δημιουργούν στους καταναλωτές πλασματικές ανάγκες και ιδιαίτερα στις επιρρεπείς ομάδες, όπως είναι οι γυναίκες και οι έφηβοι. Έτσι, αυτοί επιδίδονται σε ένα ανελέητο κυνήγι απόκτησης προϊόντων σε σημείο που η προσωπική ευτυχία εξισώνεται με την απόκτηση υλικών αγαθών.

Αυτό το παγκόσμιο πρόβλημα έχει σοβαρές συνέπειες στην κοινωνία και στο άτομο. Η αλαζονεία, η πλεονεξία και η απληστία ολοένα και αυξάνονται, ενώ οι διαπροσωπικές σχέσεις εκφυλίζονται συστηματικά. Ταυτόχρονα, αυξάνεται η ανεργία και ο πληθωρισμός, καθώς και σημαντικά κοινωνικά προβλήματα, όπως η βία και η εγκληματικότητα. Η ανθρώπινη ζωή γίνεται μονοδιάστατη και υλιστική, ενώ αδιαφορούμε για το κοινό καλό.

Για την αντιμετώπιση αυτού του μείζονος προβλήματος κρίνεται επιτακτική η ανάγκη λήψης μέτρων, ώστε να θωρακιστούν οι καταναλωτές και ιδιαίτερα τα μικρά παιδιά από αγοραστικές παρορμήσεις.

Η λύση βρίσκεται στην πολιτεία, το σχολείο την οικογένεια.

Η οικογένεια, ως πυρήνας της κοινωνίας, οφείλει να καλλιεργήσει ηθικές αξίες και να δείξει στα νεαρά μέλη της ότι η ευτυχία δεν κρύβεται πίσω από καταναλωτικά αγαθά, αλλά στις διαπροσωπικές σχέσεις. Οι γονείς πρέπει να αφιερώνουν ουσιαστικό χρόνο στα παιδιά τους και όχι να προσπαθούν να καλύψουν την απουσία τους με διάφορα δώρα.

Το σχολείο συντελεί αποφασιστικά στη διαμόρφωση του χαρακτήρα των νεαρών ατόμων. Έτσι, μπορεί να βοηθήσει μέσα από προγράμματα και δραστηριότητες ενισχύοντας το πνεύμα ομαδικότητας και συνεργασίας, διοργανώνοντας εκδρομές στη φύση και γενικά στρέφοντας τα παιδιά σε έναν ολιγαρκή και φυσικό τρόπο ζωής. Επίσης, μπορεί να μάθει στους μαθητές να είναι καταναλωτές με κρίση και να μην υποκύπτουν στις «καταναλωτικές σειρήνες».

Τέλος, η πολιτεία μπορεί να βοηθήσει περιορίζοντας την προβολή από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης καταναλωτικών προϊόντων ιδιαίτερα στις ζώνες υψηλής τηλεθέασης.

Αυτά τα μέτρα μπορεί να έχουν πολλές ευεργετικές συνέπειες τόσο στην οικονομική όσο και ψυχολογική κατάσταση κάθε οικογένειας, αφού αφενός θα μειωθούν οι άχρηστες και ζημιογόνες για τον οικογενειακό προϋπολογισμό αγορές και αφετέρου θα ενισχυθούν οι ουσιαστικές διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ των μελών της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Και τώρα το λόγο έχει η κα Χρυσούλα Σπανού από την Εύβοια, μέλος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΣΠΑΝΟΥ (Ν. Εύβοιας): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, *Βουλή των Εφήβων* -ένας μεγαλεπήβολος θεσμός- επιτέλους η φωνή των νέων ακούγεται. Σε μια κοινωνία που πονά και δεν αφήνει πολύ χώρο για όνειρα, οι απόψεις των νέων είναι η άσση στην έρημο των προβλημάτων και αυτός ο θεσμός συμβάλλει καθοριστικά προς αυτήν την κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας)

Τα προβλήματα που καλούμαστε καθημερινά να αντιμετωπίσουμε ποικίλλουν και χωρίς φαντασία και όνειρα γίνονται δυσεπίλυτα. Η ζωή είναι ωραία ακόμα και στις δύσκολες στιγμές.

Η σύγχρονη κοινωνία από τη μία παρέχει τα πάντα στους νέους και από την άλλη –ας μου επιτραπεί η έκφραση- «τους τραβά το χαλί κάτω από τα πόδια».

Και δεν είναι λίγες οι φορές που οι νέοι αντιδρούν σε αυτό και αντιδρούν βίαια, καθώς θέλουν να ζήσουν τη ζωή που τους ανήκει.

Τα περασμένα -όχι, όμως, ξεχασμένα- του περασμένου Δεκέμβρη αποτέλεσαν το αποκορύφωμα αυτής της βίαιης αντίδρασης και μας έκαναν να συνειδητοποιήσουμε τις πληγές της κοινωνίας μας, τα λάθη μας. Η φλεγόμενη Αθήνα έκανε το γύρο του κόσμου. Μήπως ήρθε η ώρα να αναλάβουμε τις ευθύνες μας;

Για μερικούς το πρόβλημα δεν είναι παρά ορισμένες περιθωριοποιημένες περιοχές της Αθήνας με ιδιότυπες αντιλήψεις για την εξουσία. Οι διαφορετικές απόψεις είναι απαράβατο δικαίωμα του καθενός και κανείς δεν κατακρίνεται γι' αυτές. Κατακρίνεται, όμως, για μια αντικοινωνική συμπεριφορά που προσκρούει στον καθιερωμένο νομικό κώδικα και έχει αθώα θύματα. Τα παιδιά αυτά δεν είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού και το δικαίωμα στη ζωή είναι θεμελιώδες. Τα προβλήματα, όμως, αντιμετωπίζονται πρόσωπο με πρόσωπο. Μήπως ήρθε η ώρα να βγάλουμε τις παρωπίδες και να αντιμετωπίσουμε την αλήθεια κατάματα;

Μεγαλώνουμε σε ένα περιβάλλον, που η βία δεν είναι τόσο κατακριτέα, όπως της αξίζει. Οι εγκληματίες δεν τιμωρούνται, όπως θα έπρεπε. Η απουσία αξιών αποπροσανατολίζει τον άνθρωπο, τον κάνει να χάνει την πυξίδα του στο δύσκολο αγώνα της ζωής. Οι ηθικές αξίες έχουν εκπέσει και η αξία των πραγμάτων τίθεται πάνω από τον άνθρωπο, προάγεται και παράγεται μαζικά το έγκλημα. Η χρήση βίας είναι πολύ φτωχή λύση για κάθε πρόβλημα. Γενικώς, χρησιμοποιείται από μικρά παιδιά και από μεγάλα έθνη.

Οι κοινωνικές ανισότητες και οι αδικίες της καθημερινής ζωής γίνονται αντιληπτές από το σχολείο, το οποίο αποτελεί μικρογραφία της κοινωνίας μας. Η βαθμοθηρία και η χρησιμοθηρική γνώση οδηγούν τα παιδιά σε έναν άκρατο ανταγωνισμό.

Οι διακρίσεις στη σχολική ζωή δεν εκλείπουν και ωθούν τα παιδιά στο να αντιδρούν βίαια. Εξάλλου, σύμφωνα με την ψυχολογία, ο παθών πάντα θέλει να μπει στη θέση του δυνάστη του, προκειμένου να εξορκίσει το κακό και αυτό είναι αναμενόμενο, μιας και ο ανθρωπιστικός χαρακτήρας της παιδείας εκλείπει. Δεν ενδιαφερόμαστε για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων, αλλά επιστημόνων που δεν αγαπούν τον άνθρωπο και τη ζωή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Εφήβου Βουλευτή)

Τα αίτια αυτής της κατάστασης είναι λίγο-πολύ σε όλους μας γνωστά. Το θέμα, όμως, είναι πώς θα παταχθεί αυτό το καρκίνωμα της κοινωνίας μας. Η λύση είναι στο χέρι μας. Η πολιτεία πρέπει να δώσει έμφαση στα μέτρα πρόληψης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Να ολοκληρώνετε. Έχει τελειώσει ο χρόνος της ομιλίας σας.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΣΠΑΝΟΥ (Ν. Εύβοιας): Αρχικά τα παιδιά θα πρέπει να μεγαλώνουν και να γαλουχούνται με αξίες, όπως δικαιοσύνη, ελευθερία, ισότητα. Ο ανθρωπιστικός χαρακτήρας επιβάλλεται να γίνει πραγματικότητα και όχι μόνον. Μια εξίσου καλή ιδέα θα ήταν να ενταχθούν ειδικοί ψυχολόγοι στα σχολεία, έτσι ώστε οποιοδήποτε κρούσμα βίας να αντιμετωπίζεται ταχύτατα. Γενικά το σχολείο οφείλει να παρέχει ίσες ευκαιρίες σε όλους.

Ακόμη είτε μέσα από το σχολείο είτε γενικότερα πρέπει να προωθείται η ενασχόληση των νέων με τον αθλητισμό και την Τέχνη. Όπως έλεγε ο αείμνηστος Κάρολος Κουν, κάνουμε θέατρο για την ψυχή μας. Δεν είναι τυχαίο που οι αρχαίοι και συγκεκριμένα ο Περικλής είχαν παραχωρήσει το αντίτιμο του εισιτηρίου στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, ώστε να παρακολουθούν θεατρικές παραστάσεις. Το θέατρο θεωρείται χώρος διαπαιδαγώγησης. Η ενασχόληση με την Τέχνη ωθεί τον άνθρωπο να καλύψει την κλίση και τα ενδιαφέροντά του. Η Τέχνη είναι σαν ένας διάλογος με την ψυχή. Είναι ο παλμός της κοινωνίας και οι ελπίδες.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω πως ελπίζω αυτά που ειπώθηκαν να μη μένουν άλλη μια φορά στα χαρτιά. Τα κοινωνικά προβλήματα είναι απότοκος της αδιαφορίας μας. Θα επιλυθούν με ριζική αναμόρφωση των φορέων κοινωνικοποίησης.

Όπως έλεγε ο Καζαντζάκης, «κοινωνία, εικόνα σου είμαι και σου μοιάζω». Μπορούμε και πρέπει να αλλάξουμε αυτήν την κοινωνία. Στη σύγχρονη κοινωνία η ελληνική παραβατικότητα είναι αξιοκατάκριτη. Ας παλέψουμε για μια κοινωνία ίσων ευκαιριών, μια κοινωνία που έχει θέση για όλους και για τα όνειρά τους.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώ στο Βήμα για τρία λεπτά την Έφηβο Βουλευτή Προβισταλή Εμμανουέλα του Νομού Καβάλας από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΛΑ ΠΡΟΒΙΣΤΑΛΗ (Ν. Καβάλας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, αρχικά θα ήθελα να εκφράσω την ιδιαίτερη τιμή και χαρά που νιώθω για τη συμμετοχή μου σε αυτό εδώ το πρόγραμμα, αλλά και για την ευκαιρία που μου δόθηκε να εκφράσω τις απόψεις και τις ανησυχίες μου δημόσια εδώ, σε αυτόν εδώ το χώρο, που σίγουρα αποτελεί την πεμπτούσια του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Στη σύγχρονη Ελλάδα αδιαμφισβήτητο και συνάμα άκρως θλιβερό είναι το γεγονός της αποξένωσης των νέων από την πολιτική ζωή.

Είμαι σίγουρη μάλιστα πως πολλοί νέοι της ηλικίας μας πιθανότατα αυτή τη στιγμή να δημιουργούν στο μυαλό τους λίστα από διάφορες αιτίες που τους οδήγησαν στην αποστασιοποίησή τους από τον πολιτικό βίο και στην ουδέτερη αντίδρασή τους απέναντι στα πολιτικά δρώμενα. Κατά τη γνώμη μου οι λόγοι αυτοί αφθονούν και αναφέρονται κυρίως σε περιστατικά διαπλοκής των πολιτικών προσώπων σε ύποπτες χρηματικές συναλλαγές και στην ίδρυση εικονικών εταιρειών στις οποίες εμπλέκονται υψηλόβαθμα στελέχη της πολιτικής διοίκησης της χώρας. Επίσης, η έλλειψη διαφάνειας στις σχέσεις μεταξύ του κράτους και της πολιτείας αλλά και η προκλητική αδιαφορία των πολιτικών προσώπων πάνω σε φλέγοντα ζητήματα που ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία και υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής των μελών της, συντελούν αρνητικά στην καλλιέργεια της πολιτικής συνείδησης και στην ουσιαστική συμμετοχή των νέων στα τρέχοντα πολιτικά ζητήματα.

Πώς όμως μια καθαρά δημοκρατική κοινωνία, όπως η Ελλάδα, μπορεί να λειτουργήσει σωστά εάν οι πολίτες της παραμένουν απαθείς και πολιτικά ανενεργοί; Με ποιό τρόπο θα μπορούσαν οι νέοι να αναθεωρήσουν τις απόψεις τους σχετικά με την πολιτική και τελικά να ενεργήσουν προς όφελος της χώρας τους;

Κύριο και πρωταρχικό ρόλο στην επανένταξη των νέων στην πολιτική ζωή του τόπου μας διαδραματίζει το κράτος. Έτσι, μέσα από την ενίσχυση και την περαιτέρω ανάπτυξη κάποιων ήδη υπαρχόντων θεσμών που συντελούν καθοριστικά στην αναζωογόνηση του πολιτικού συναισθήματος των εφήβων, όπως η *Βουλή των Εφήβων* και η προσομοίωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το κράτος θα μπορούσε να δώσει την ευκαιρία σε ακόμη πιο πολλούς φιλόδοξους νέους να ενασχοληθούν με τα κοινά, να συζητήσουν, να προβληματιστούν, να προτείνουν, να διαφωνήσουν και τελικά να αποφασίσουν για θέματα κοινού πολιτικού ενδιαφέροντος, γευόμενοι έτσι την πρώτη πολιτική τους κατάκτηση.

Κλείνοντας, η ίδρυση συμβουλίων των νέων ανά νομό, αποτελεί σημαντικό σημείο στο δύσκολο αν μη τι άλλο έργο της πολιτικοποίησης των νέων καθώς μέσα απ' αυτά θα μπορούν οι τελευταίοι να έρχονται σε επαφή με τους εκλεγμένους Βουλευτές της περιφέρειας και να συζητούν μαζί τους τις ανησυχίες σχετικά με οποιοδήποτε θέμα τους απασχολεί και να προτείνουν λύσεις, καθιστώντας έτσι τους εαυτούς τους ενεργούς πολίτες που ενδιαφέρονται και μάχονται για το κοινό καλό.

Σας ευχαριστώ πολύ όλους και ιδιαίτερα τους συμμαθητές μου από την 5^η Επιτροπή.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αγαπητά μου παιδιά, πριν δώσω το λόγο στους φιλοξενούμενους εφήβους από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις χώρες της Μεσογείου, σας ενημερώνω ότι για να παρακολουθήσετε την ομιλία τους σε διερμηνεία στα ελληνικά, είναι στο κανάλι 1, αφού ανοίξετε τη συσκευή που έχετε μπροστά σας και όσα άλλα παιδιά είναι οι βραβευθέντες δημοσιογράφοι όπως επίσης και από το διαγωνισμό της επιχειρηματολογίας. Τα φιλοξενούμενα παιδιά θα παρακολουθήσουν στις άλλες γλώσσες όπως μέχρι σήμερα.

Τώρα, παρακαλώ, τη φιλοξενούμενη έφηβο από το Βασίλειο της Σουηδίας την κυρία Λίνια Αρνεβάλ να ανέλθει στο Βήμα.

(Χειροκροτήματα)

ΛΙΝΙΑ ΑΡΝΕΒΑΛ (Βασίλειο της Σουηδίας): Αξιότιμε Πρόεδρε του Ελληνικού Κοινοβουλίου, αγαπητά μέλη της *Βουλής των Εφήβων*, θα ήθελα να αρχίσω ευχαριστώντας καταρχήν για την ευκαιρία που μας δώσατε να έρθουμε εδώ. Το Σουηδικό Κοινοβούλιο θεωρεί μεγάλη τιμή το γεγονός ότι αυτές τις ημέρες εδώ εμείς εκπροσωπήσαμε το Σουηδικό Κοινοβούλιο. Και χαίρομαι πολύ που επελέγην εγώ για να εκπροσωπήσω τη χώρα μου εδώ στη *Βουλή των Εφήβων*. Είναι απίστευτο για μένα το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο το δικό μας αποφάσισε πως θα αντιπροσώπευα εγώ τη χώρα σε μια τόσο σημαντική συνεδρίαση. Ελπίζω όλοι να νοιώθετε την ίδια υπερηφάνεια και ευγνωμοσύνη που βρίσκεστε εδώ.

Η προεδρία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι μια πολύ μεγάλη ευκαιρία κατά τη διάρκεια αυτού του εξαμήνου για τη Σουηδία.

Ελπίζω μέχρι το τέλος του Δεκεμβρίου αυτού του έτους, που θα λήξει η Προεδρία μας, να επιτύχουμε πολλά. Ελπίζω, επίσης, να μπορέσουμε να προωθήσουμε το εμπόριο και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών κατά την Προεδρία μας.

Η Σουηδία, η Ευρώπη και όλος ο κόσμος έχουν να αντιμετωπίσουν πολλές προκλήσεις από κοινού. Είναι σημαντικό όμως τις προκλήσεις αυτές να μην τις εκλάβουμε ως απειλές, ως κινδύνους, αλλά ως ευκαιρίες. Η δική μου προσδοκία είναι κατά τη διάρκεια της Σουηδικής Προεδρίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να μπορέσει ο κόσμος να εξέλθει από αυτή την οικονομική κρίση. Ελπίζουμε επίσης ότι και η συνεδρίαση για τις κλιματικές αλλαγές στην Κοπεγχάγη θα καταλήξει σε μια παγκόσμια συμφωνία επί των προβλημάτων του κλίματος.

Είναι μεγάλη ευκαιρία η *Βουλή των Εφήβων*. Για εμάς είναι η ευκαιρία να χτίσουμε νέες φιλίες μεταξύ μας, αλλά και νέους, φιλικούς δεσμούς μεταξύ των κρατών που εκπροσωπούμε. Έχουμε αποκτήσει πολλές γνώσεις και εμπειρίες για το πώς λειτουργεί η πολιτική σκέψη. Και είναι εξαιρετική όλη η διοργάνωση και η φιλοξενία. Συγκεντρωθήκαμε εδώ παιδιά από είκοσι οκτώ ξένες χώρες, και είχαμε την ευκαιρία να ανταλλάξουμε μεταξύ μας απόψεις και να έχουμε εξαιρετική συνεργασία. Η συνεργασία στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι τεράστιας σημασίας για όλους μας. Όλοι μαζί μπορούμε να επιτύχουμε τους στόχους μας. Ελπίζω ότι όλοι αποκτήσαμε χρήσιμες εμπειρίες από αυτή τη *Βουλή των Εφήβων*. Χάρη σε αυτού του είδους τις συναντήσεις μπορεί να συνεχιστεί ο διάλογος σε όλα τα επίπεδα.

Τέλος, θέλω να σας ευχαριστήσω όλους γι' αυτές τις τέσσερις υπέροχες ημέρες και ελπίζω ειλικρινά να συναντιόμαστε συχνά στο μέλλον μεταξύ μας.

Σας ευχαριστώ όλους.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θέλω να σημειώσω και να αναδείξω και πάλι ότι το Βασίλειο της Σουηδίας έχει αυτό το εξάμηνο την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το λόγο τώρα έχει η φιλοξενούμενη Έφηβος Βουλευτής Μέι Μοχάμεντ Γιουσέφ από την Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου.

(Χειροκροτήματα)

ΜΕΙ ΜΟΧΑΜΕΝΤ ΓΙΟΥΣΕΦ (Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου): Στο όνομα του Θεού, του φιλεύσπλαχνου, κύριε Δημήτρη Σιούφα, Πρόεδρε του Ελληνικού Κοινοβουλίου, μέσα από αυτή τη μεγάλη και έξοχη χώρα, αγαπητοί τυχεροί συνάδελφοι, που βρίσκεστε όλοι εδώ σήμερα, εξ ονόματός μου και εξ ονόματος της Αιγύπτου, της χώρας μου, σας καλωσορίζω. Καλωσορίζω όλους τους φίλους από τις μεσογειακές χώρες σε αυτό το σημερινό γεγονός.

Η δεύτερη χώρα μας, η Ελλάδα, μας έδωσε ένα ζωντανό παράδειγμα της ελεύθερης διαβούλευσης της δημοκρατίας, όπου μπορούμε να μιλάμε με δημοκρατικές διαδικασίες, να εκφράζουμε ελεύθερα τις απόψεις μας. Εγώ συγκινήθηκα ιδιαίτερα με αυτό το δημοκρατικό πνεύμα που επικράτησε και νομίζω ότι αυτό θα χαρακτηρίζει τη ζωή όλων μας. Όλοι έχουμε το δικαίωμα να δημιουργήσουμε το μέλλον μας, όχι μόνο με λόγια, αλλά έχουμε το δικαίωμα να το κάνουμε και με πράξεις.

Η εμπειρία μας ήταν πολύ μεγάλη. Μας υποδεχθήκατε με τον καλύτερο τρόπο. Ήταν σύντομη η παραμονή μας εδώ, αλλά απέκτησα τριακόσιους νέους φίλους. Συμφάγαμε, ανταλλάξαμε απόψεις, χορέψαμε μαζί. Όταν θα επιστρέψω στη χώρα μου, θα διηγούμαι ατέλειωτες ιστορίες για τις αξέχαστες στιγμές που πέρασα με ανθρώπους, τους οποίους θεώρησα δικούς μου. Θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Δημήτριο Σιούφα, που συμμετείχε ακόμα και στους χορούς μας και σαν στοργικός πατέρας στάθηκε δίπλα μας σε όλες τις στιγμές.

Παρακαλώ, ζητήστε επιτακτικά από τις κυβερνήσεις των χωρών σας να γίνουν στις χώρες σας αυτά που γίνονται σήμερα στην Ελλάδα: περισσότερη ελευθερία και δημοκρατία. Ευχαριστώ εξ ονόματος των

συναδέλφων μου από τη Μεσόγειο όλους τους οργανωτές και εύχομαι στους πάντες επιτυχία, επιθυμώντας ειρήνη σε όλη την περιοχή μας.

Σας ευχαριστώ και πάλι θερμά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, με την ομιλία της αγαπητής Μεί φτάσαμε στο τέλος της διαβούλευσης και πριν προχωρήσουμε στις ψηφοφορίες θα μου επιτρέψετε να καταθέσω για αυτό το τριήμερο μια σειρά από σκέψεις.

Για τρεις μέρες στον αρχαίο αυτό τόπο, στην Αθήνα της γέννησης της δημοκρατίας και στο κτήριο αυτό, την καρδιά της σύγχρονης ελληνικής δημοκρατίας ζήσαμε και είδαμε σκηνές από το μέλλον της δημοκρατίας στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στη Μεσόγειο και στον κόσμο.

Νέοι, έφηβοι, αυριανοί πολίτες, συζητήσατε ελπίδες, όνειρα, προοπτικές για τον αυριανό κόσμο. Κρίνατε την εποχή μας με τη σκέψη του αύριο. Μας είπατε αυτά που πιστεύετε και μας πείσατε ότι πιστεύετε αυτά που λέτε.

Η *Βουλή των Εφήβων* είναι άσκηση δημοκρατίας, όχι μόνο για τους Έφηβους Βουλευτές. Είναι ανάλογη άσκηση για όλους εμάς, τα μέλη της Βουλής των Ελλήνων και όλους τους υπόλοιπους συντελεστές αυτού του θεσμού. Γιατί κάθε δημοκρατικός πολιτικός θεσμός λειτουργεί έχοντας υπ' όψιν του το μέλλον, τις επόμενες γενιές.

Η τριήμερη παρουσία στη Βουλή των Εφήβων Βουλευτών είναι το καλύτερο παράθυρο στο μέλλον. Κοιτάζοντάς σας και ακούγοντάς σας, αντιλαμβανόμαστε και κατανοούμε τις όψεις και τις απόψεις της αυριανής νέας εποχής στον κόσμο. Έναν κόσμο με περισσότερη ελευθερία, περισσότερη δημοκρατία και μεγαλύτερη ισότητα. Έναν κόσμο καλύτερο από το σημερινό, τον κόσμο το δικό σας.

Δυστυχώς, ο σημερινός κόσμος δεν είναι αυτός που μας αρμόζει. Ζούμε σε μια εποχή που έχει ξεφύγει από τον έλεγχο της λογικής ορισμένες φορές. Ζούμε το δυσκολότερο αιώνα της ανθρωπότητας. Ως τώρα οι άνθρωποι είχαμε την αίσθηση ότι η φύση, ο πλανήτης αντέχει τα λάθη μας και ότι ό,τι και να κάναμε, η μάνα γη θα ήταν πάντα καλή με κάθε γενιά ανθρώπων. Και αυτό είχατε την ευκαιρία πολλοί από εσάς και στις Επιτροπές και σήμερα στην Ολομέλεια να το αναδείξετε με τον καλύτερο τρόπο.

Στο τέλος του 20^{ου} αιώνα διαπιστώσαμε έντρομοι αλλά και ανήμποροι ότι είχαμε καταστρέψει πανάρχαιες ισορροπίες και βρισκόμαστε απέναντι σε μια σειρά από τεράστια προβλήματα και απειλές: κλίμα, περιβάλλον, τροφή, νερό, ενέργεια, μεταναστεύσεις πληθυσμών, εξαφανίσεις ειδών, πλήγμα δηλαδή στη βιοποικιλότητα του πλανήτη, για να αναφέρω τα σημαντικότερα από αυτά.

Είναι βέβαιο ότι η δική σας γενιά, αγαπητά μου παιδιά, θα επωμιστεί το μεγαλύτερο βάρος της αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων. Επειδή τα προβλήματα είναι παγκόσμια, χρειάζονται και παγκόσμιες συναινετικές λύσεις. Και ελπίζω ότι το Δεκέμβριο στην Κοπεγχάγη με την αναθεώρηση της Συμφωνίας του Κιότο, να μπορέσουν οι εκπρόσωποι των κυβερνήσεων από όλον τον κόσμο να κάνουν μια πραγματική, σωστή συμφωνία για τη σωτηρία του πλανήτη.

Αγαπητά μου παιδιά, δημοκρατική συνείδηση σε όλους τους πολίτες όλης αυτής της χώρας.

Αυτή είναι η συναίνεση για την οποία σαςμίλησα πριν. Είναι το στοιχειωδέστερο αλλά και πλέον αναγκαίο μέρος του μηχανισμού για την επίλυση των προβλημάτων. Ένα εργαλείο που εφευρέθηκε εδώ κοντά, κοντά σ' αυτό το χώρο και κληρονομήθηκε από γενιά σε γενιά για είκοσι πέντε αιώνες.

Σε λίγα χρόνια η Δημοκρατία θα είναι στα χέρια τα δικά σας. Δικό μας καθήκον είναι να σας εκπαιδεύσουμε γι' αυτό και να σας το παραδώσουμε. Βεβαίως, σε κάθε εκπαίδευση εκπαιδεύεται και ο εκπαιδευτής. Έτσι αισθανθήκαμε όλοι εδώ αυτές τις μέρες.

Επιτρέψτε μου να σας μιλήσω για τις δικές μου εντυπώσεις από τη 14^η Σύνοδο της *Βουλής των Εφήβων* με τη συμμετοχή των παιδιών από τις 28 χώρες, των βραβευθέντων παιδιών στο διαγωνισμό επιχειρηματολογίας, καθώς και των παιδιών από το διαγωνισμό της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ και τη βράβευσή τους από το Ίδρυμα Μπότση, μεταξύ των οποίων βλέπω και το νεαρότερο δημοσιογράφο.

Σήκω πάνω αγόρι μου να σε δούμε όλοι, παρ' ό,τι είσαι ψηλός όπως και εγώ.

(Χειροκροτήματα)

Βεβαίως, όπως και εσύ αγόρι μου, μια και κάθεσαι εκεί, είτε όρθιοι είμαστε, είτε καθιστοί, είναι ένα και το αυτό. Δεν πειράζει, θα ψηλώσεις πολύ.

Είχα την ευκαιρία αλλά και το ζωντανό ενδιαφέρον να παρακολουθήσω πολλές από τις συνεδριάσεις των επιτροπών αλλά να τις δω σχεδόν όλες από το εσωτερικό κύκλωμα της τηλεόρασης καθώς και τη σημερινή Ολομέλεια. Με εντυπωσίασε η γνώση, η κατανόηση και η ολοκληρωμένη λακωνική εκφορά των σκέψεων και των προτάσεων από εσάς, Έφηβοι Βουλευτές, αλλά και από τα παιδιά που φιλοξενούμε από τις 28 χώρες.

Πολλές παρεμβάσεις σας ήταν, θα το πω ευθέως, υψηλού επιπέδου, εις άξιες των Βουλευτών, των ενήλικων Βουλευτών. Δεν θέλω να σας ταλαιπωρήσω με το να κάνω ανάλυση το τι έγινε σε κάθε μία από τις επιτροπές.

Εκείνο που θέλω ιδιαίτερα να σταθώ και ήταν και το πιο κεντρικό θέμα, είναι το θέμα του περιβάλλοντος. Γι' αυτό έκανα και τις αναφορές που σας έδωσα πριν από λίγο.

Καταλήγοντας ήδη ήταν ιδιαίτερη χαρά και τιμή που στη Σύνοδο αυτή της *Βουλής των Εφήβων*, στη 14^η Σύνοδο, είχαμε τη συμμετοχή των νέων από τις 28 χώρες της Ευρώπης και της Μεσογείου.

Σας αισθανθήκαμε, αγαπητά μου παιδιά, ως δικά μας παιδιά και καταλάβαμε ότι μας θεωρείτε και εσείς συναδέλφους και θεωρείτε όλους τους Έφηβους Βουλευτές συναδέλφους σας και δικούς σας φίλους.

Η Δημοκρατία φέρνει πάντα κοντά τους ανθρώπους. Σας τιμούμε γιατί ήρθατε εδώ και τιμήσατε την Ελλάδα, το λίκνο της Δημοκρατίας. Η συμμετοχή σας μας έδωσε ιδέες και η συμβολή σας στη συζήτηση ήταν

ουσιαστική και δημιουργική. Άλλωστε αγαπητά μου παιδιά, όλα τα μεγάλα προβλήματα είναι κοινά, είναι παγκόσμια.

Νέες και νέοι Έφηβοι της *Βουλής των Εφήβων*, αγαπητοί φίλοι από τις 28 φίλες χώρες, αυτές τις λίγες μέρες ήταν μια μοναδική εμπειρία ζωής για όλους μας. Εσείς ζήσατε τη δημοκρατική λειτουργία και τις διαδικασίες ευθύνης. Ζήσατε την άσκηση Δημοκρατίας. Και είναι βέβαιο ότι θα θυμάστε και θα σας είναι χρήσιμη για όλη σας τη ζωή, ιδιαίτερα οι Έφηβοι Βουλευτές, οι 300 Έφηβοι Βουλευτές, από την Ελλάδα, την Κύπρο και την ομογένεια, ως πολίτες της Ελληνικής Δημοκρατίας αλλά και τα παιδιά από τις 28 χώρες και όλοι μαζί ως πολίτες του κόσμου.

Ελπίζω όλοι σας να συμμετάσχετε ενεργά στα κοινά. Θα τα κάνετε και καλύτερα και πλουσιότερα.

Εμείς, οι μεγαλύτεροι, ανοίξαμε τις πύλες της Βουλής, του νου και της ψυχής σας στις ιδέες, τις απόψεις σας, αλλά και τα όνειρα της γενιάς σας και γίναμε πλουσιότεροι σε νεότητα ιδεών. Αντιληφθήκαμε καλύτερα λάθη και παραλείψεις της δικής μας γενιάς και μας δίνεται η δυνατότητα να γίνουμε καλύτεροι, ακούγοντας όλα αυτά που εσείς είπατε.

Σας ευχαριστούμε για ό,τι κάνατε γι' αυτές τις λίγες ημέρες και ακόμη περισσότερο για ό,τι ετοιμάζεστε να κάνετε αύριο ως ενεργοί και δραστήριοι, αλλά και δημοκρατικοί πολίτες. Η σύντομη θητεία σας στη *Βουλή των Εφήβων* τελειώνει σε λίγο, μετά τις ψηφοφορίες. Η μακρά σας θητεία, όμως, στην κοινωνία ξεκινά σε λίγο. Δώστε της αξία. Κάνετε τη δική σας κοινωνία καλύτερη. Σε ό,τι αποφασίσετε και σε ό,τι κάνετε να είστε πάντα καλότυχα!

(Ορθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Θα προχωρήσουμε τώρα στις ψηφοφορίες, αγαπητά μου παιδιά. Στις ψηφοφορίες θα συμμετάσχουν οι τριακόσιοι Έφηβοι Βουλευτές. Οι Έφηβοι από τις είκοσι οκτώ χώρες θα παρακολουθήσουν τη δημοκρατική διαδικασία της ψηφοφορίας.

Πρώτα θα ψηφίσουμε την αρχή της σύνθεσης των κειμένων, όπως τελικά διαμορφώθηκε από τις Επιτροπές, δηλαδή τη σύνθεση των κειμένων την οποία γνωρίζετε και επί της οποίας έγινε η συζήτηση και η τελική διαμόρφωση στις Επιτροπές.

Σας ερωτώ: Συμφωνείτε επί της αρχής με τη γενική διατύπωση της *Σύνθεσης των Κειμένων*;

Οι αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση της *Σύνθεσης των Κειμένων*, αυτοί που ψηφίζουν «ναι» δηλαδή, να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι επί της αρχής τη γενική διατύπωση της *Σύνθεσης των Κειμένων*)

Οι μη αποδεχόμενοι επί της αρχής τη γενική διατύπωση των *Κειμένων*, αυτοί που ψηφίζουν «όχι» δηλαδή, να εγερθούν.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι επί της αρχής τη γενική διατύπωση της *Σύνθεσης των Κειμένων*)

Παρακαλώ να εγερθούν αυτοί οι οποίοι ψηφίζουν «παρών».

(Δεν εγείρεται κανένας Έφηβος Βουλευτής)

Είναι φανερό ότι υπέρ της αρχής της γενικής διατύπωσης της *Σύνθεσης των Κειμένων* ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η γενική διατύπωση της *Σύνθεσης των Κειμένων* έγινε δεκτή επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Θα σας δώσω μία γενική ερμηνεία, για να αντιληφθείτε όλοι τη διαδικασία. Η διαδικασία της ψηφοφορίας είναι μία πρακτική άσκηση στον τρόπο με τον οποίο οι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού, οι Βουλευτές, ψηφίζουν τα σχέδια νόμου στη Βουλή και γίνονται στη συνέχεια αυτά νόμοι της ελληνικής πολιτείας. Ξεκινήσαμε με εκείνους οι οποίοι λένε «ναι» και ήταν φανερό ότι ηγέρθησαν οι περισσότεροι. Ψηφίσατε, δηλαδή, θετικά. Στη συνέχεια, ζητήθηκε από εκείνους οι οποίοι δεν εγκρίνουν και δεν ψηφίζουν επί της αρχής τη γενική σύνθεση κειμένων να εγερθούν και ηγέρθησαν περίπου δώδεκα Έφηβοι Βουλευτές. Στη συνέχεια, η τρίτη φάση της ψηφοφορίας περιελάμβανε αυτούς που δεν λένε ούτε «ναι» ούτε «όχι», αλλά δηλώνουν «παρών».

Προχωρώ στην ψηφοφορία επί των θέσεων που συζητήσατε και έγιναν δεκτές στις Επιτροπές. Τίθεται σε ψηφοφορία η πρόταση κάθε Επιτροπής με τις αρχικές θέσεις, όπως αυτές διαμορφώθηκαν και έγιναν αποδεκτές.

Σας ερωτώ: Δέχετε το κείμενο του 1^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων;

Οι αποδεχόμενοι το κείμενο του 1^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, αυτοί που ψηφίζουν «ναι» δηλαδή, να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του 1^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων).

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του 1^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, αυτοί που ψηφίζουν «όχι» δηλαδή, να εγερθούν.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του 1^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να εγερθούν αυτοί οι οποίοι ψηφίζουν «παρών».

(Εγείρονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»).

Είναι φανερό ότι υπέρ του κειμένου του πρώτου Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς, το κείμενο του 1^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε τώρα στην τρίτη ψηφοφορία.

Σας ερωτώ αν δέχετε το κείμενο του 2^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι, όσοι λένε «ΝΑΙ» στο κείμενο του 2^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ τώρα να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι, όσοι λένε «ΟΧΙ» στο κείμενο του 2^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του 2^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ τώρα να εγερθούν όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ» στο κείμενο του 2^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ» το κείμενο του 2^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων).

Είναι φανερό ότι υπέρ του κειμένου του 2^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς το κείμενο του 2^{ου} Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στην όγδοη και τελευταία ψηφοφορία.

Παρακαλώ να εγερθούν εκείνοι που δέχονται, δηλαδή, λένε «ΝΑΙ» στο κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης).

Παρακαλώ τώρα να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι, όσοι λένε «ΟΧΙ» στο κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Εγείρονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης).

Παρακαλώ τώρα να εγερθούν όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ» στο κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Εγείρονται όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ» στο κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης).

Είναι φανερό ότι υπέρ του κειμένου της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, η σύνθεση των κειμένων έγινε δεκτή κατ' αρχήν και κατά θέμα, καθώς και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, εδώ ολοκληρώθηκε και η διαδικασία της ψηφοφορίας. Από ό,τι αντιληφθήκατε, το ίδιο γίνεται και στη Βουλή που συμμετέχουν οι Αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού. Ο Πρόεδρος διαπιστώνει και αυτό γίνεται με την πλήρη εμπιστοσύνη του Σώματος. Βεβαίως υπάρχει περίπτωση κατά την οποία μπορεί να αμφισβητηθεί η διαπίστωση του Προέδρου. Σ' αυτήν την περίπτωση, στη Βουλή, γίνεται διαδικασία είτε προφορικά είτε με υπογραφές αριθμού Βουλευτών –στην Ολομέλεια δεκαπέντε και στο Τμήμα Διακοπής των Εργασιών της Βουλής πέντε- οπότε μπορεί να γίνει ονομαστική ψηφοφορία για να διαπιστωθεί το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας που διαπίστωσε ο Πρόεδρος του Σώματος.

Κατόπιν όλων αυτών, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, φτάσαμε στο τέρμα των διαβουλεύσεών μας, έχοντας διαπραγματευθεί θέματα μόνιμου ενδιαφέροντος, αλλά και τρέχουσας επικαιρότητας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συναδέλφους Βουλευτές, οι οποίοι προήδρευαν στις Διαρκείς Επιτροπές: την κυρία Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά Βουλευτή Σερρών, τον κ. Κώστα Καρτάλη Βουλευτή Μαγνησίας, τον κ. Αναστάσιο Λιάσκο Βουλευτή Εύβοιας, τον Αντιπρόεδρο της Βουλής, κ. Βαΐτση Αποστολάτο Βουλευτή Πειραιώς, τον κ. Παναγιώτη Μελά Βουλευτή της Α' Πειραιά, τον κ. Μαυρουδή Βορίδη Βουλευτή Αττικής, το Βουλευτή Ηλείας κ. Παναγιώτη Αδρακτά, το Βουλευτή Ρεθύμνου κ. Ηλία Λαμπίρη, τη Βουλευτή Ηλείας κυρία Κρινιώ Κανελλοπούλου, τη Βουλευτή της Β' Περιφέρειας Αθήνας κυρία Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου, τη Βουλευτή Άννα Φιλίνη της Α' Αθήνας, το Βουλευτή Δωδεκανήσων κ. Αναστάσιο Καραμάριο και το Βουλευτή της Α' Αθήνας κ. Αθανάσιο Αλευρά.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τους Αντιπροέδρους της Βουλής, τον Τάσο Νεράντζη και τον Γιάννη Δραγασάκη που συνέδραμαν στη σημερινή διεξαγωγή της συνεδρίασής μας.

(Χειροκροτήματα)

Επιστρέφοντας στους τόπους σας θέλουμε να μεταφέρετε στους συμμαθητές σας τον χαιρετισμό μας και την αγάπη μας, αλλά και τη φροντίδα μας για την προκοπή της ελληνικής νεολαίας, της νεολαίας του ελληνισμού της διασποράς και εσείς αγαπητά μου παιδιά από τις δικές σας χώρες, την έγνοια και τις ευχές μας και οι συνομήλικοί σας, οι γενιές των χωρών σας να έχουν καλή επιτυχία και να σταδιοδρομήσουν στις χώρες τους.

Θέλω επίσης εκ μέρους όλων μας να ευχαριστήσω το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, το Υπουργείο Πολιτισμού, το Υπουργείο Εσωτερικών της Ελλάδος και φυσικά το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου για το ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην πραγματοποίηση αυτού του προγράμματος.

(Χειροκροτήματα)

Να ευχαριστήσω το Γενικό Γραμματέα της Βουλής Νίκο Στεφάνου και τον Ειδικό Γραμματέα Δημήτρη Παπαγιάννη.

(Χειροκροτήματα)

Πάνω απ' όλα θέλω να ευχαριστήσω και να συγχαρώ το Γενικό Γραμματέα του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, τον Καθηγητή Ευάγγελο Χρυσό,
(Χειροκροτήματα)
και τους συνεργάτες του,
(Χειροκροτήματα)
τον Πρόεδρο της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος *Βουλή των Εφήβων*, τον πρώην Πρύτανη και Καθηγητή Γιώργο Μπαμπινιώτη, για μία ακόμη φορά,
(Χειροκροτήματα)
αλλά και όλα τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος *Βουλή των Εφήβων*,
(Χειροκροτήματα)
τον Πατέρα Μεταλληνό, Καθηγητή του Πανεπιστημίου,
(Χειροκροτήματα)
τον Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Θεόδωρο Φορτσάκη,
(Χειροκροτήματα)
τον Μιχαήλ Μπλέτσα, Καθηγητή του Τεχνολογικού Ινστιτούτου της Μασαχουσέτης,
(Χειροκροτήματα)
τον Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Αντώνιο Παντελή,
(Χειροκροτήματα)
τον Σπυρίδωνα Βλαχόπουλο, Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών,
(Χειροκροτήματα)
τον Καθηγητή του Παντείου Ηλία Κατσούλη,
(Χειροκροτήματα)
τον Καθηγητή Ιωάννη Παρασκευόπουλο,
(Χειροκροτήματα)
τον Φιλολόγο και Κριτικό, αλλά και ένα από τα μεγάλα πνευματικά αναστήματα της χώρας μας, Κώστα Γεωργουσόπουλο,
(Χειροκροτήματα)
την κα Δήμητρα Θεοφανοπούλου-Κοντού, Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου,
(Χειροκροτήματα)
την κα Βασιλική Παπαπέτρου, εκπαιδευτικό,
(Χειροκροτήματα)
τον κ. Χρήστο Σιγάλα, Σχολικό Σύμβουλο,
(Χειροκροτήματα)
τη γνωστή σε όλους μας εμπνευσμένη ποιήτρια και συνθέτρια Λίνα Νικολακοπούλου,
(Χειροκροτήματα)
τη δημοσιογράφο Φανή Πετραλιά,
(Χειροκροτήματα)
τον Σωτήριο Γκλαβά, Πρόεδρο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου,
(Χειροκροτήματα)
και την κα Μαρία Χούκλη, δημοσιογράφο.
(Χειροκροτήματα)
Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τον κ. Σάββα Αντωνίου, ανώτατο υπηρεσιακό παράγοντα του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου,
(Χειροκροτήματα)
να ευχαριστήσω τις Διπλωματικές Αρχές της χώρας μας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Μεσογείου για τη βοήθεια που μας προσέφεραν, καθώς επίσης και τις είκοσι οκτώ Πρεσβείες των χωρών των παιδιών που φιλοξενούνται στην Ελλάδα,
(Χειροκροτήματα)
να συγχαρώ τους καθηγητές που πήραν μέρος στο Πρόγραμμα της *Βουλής των Εφήβων* και να συγχαρώ και να ευχαριστήσω τους γονείς όλων σας, που με την έγνοια τους προχωράτε στην εκπαίδευση και στη ζωή,
(Χειροκροτήματα)
και βεβαίως τους γονείς σας που παρακολουθούν από τα θεωρεία και σας καμαρώνουν,
(Χειροκροτήματα)
όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα και από τα οποία αναδειχθήκατε εσείς, οι τριακόσιοι Έφηβοι Βουλευτές,
(Χειροκροτήματα)
και εννών τους περισσότερους από δεκαεπτά χιλιάδες μαθητές που πήραν μέρος φέτος στο Πρόγραμμα της *Βουλής των Εφήβων*.
(Χειροκροτήματα)
Ευχαριστούμε τους νεαρούς δημοσιογράφους που βραβεύτηκαν στους διαγωνισμούς του σχολικού εντύπου του Ιδρύματος Μπότση δια της Εφημερίδος *TA NEA*,
(Χειροκροτήματα)

καθώς και τους βραβευθέντες στους αγώνες επιχειρηματολογίας και αντιλογίας του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου Δελφών σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων,

(Χειροκροτήματα)

τους διευθυντές και τους προϊσταμένους των γραφείων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, τους διευθυντές των Σχολείων και τους καθηγητές-συνδέσμους και αξιολογητές.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω να ευχαριστήσω την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, τους αερομεταφορείς που μας βοήθησαν στην ασφαλή μετακίνηση των Εφήβων Βουλευτών, τα στρατιωτικά νοσοκομεία, το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας, το Ε.Κ.Α.Β., την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία, την Τροχαία, που όλοι τους διευκόλυναν τη διεξαγωγή και την πραγματοποίηση αυτού του έργου.

(Χειροκροτήματα)

Να ευχαριστήσω και εκ μέρους σας τις Αρχαιολογικές Υπηρεσίες της Ακρόπολης που στήριξαν την άνοδό σας στην Ακρόπολη και την ξενάγησή σας στο νέο Μουσείο της Ακρόπολης.

(Χειροκροτήματα)

Εκεί θα είδατε αυτή τη μεγάλη, όχι ελληνική αλλά παγκόσμια κληρονομιά, και πώς τα «αιχμάλωτα» αγάλματα στο Βρετανικό Μουσείο περιμένουμε όλοι, περιμένει η παγκόσμια κοινότητα να γυρίσουν στο Μουσείο της Ακρόπολης, εδώ που δημιουργήθηκαν, εδώ που είναι η θέση τους!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Να ευχαριστήσω το Ευγενίδειο Ίδρυμα για την επίσκεψή σας στο Πλανητάριο,...

(Χειροκροτήματα)

...τον Πολιτιστικό Οργανισμό της Αθήνας που οργάνωσε για χθες το βράδυ να παρακολουθήσετε την παράσταση του Αριστοφάνη *Θεσμοφοριάζουσες*, η οποία λόγω των καιρικών συνθηκών δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί,...

(Χειροκροτήματα)

...όπως και το Θέατρο των Ελληνικών Παραδοσιακών Χορών *Δώρα Στράτου*,...

(Χειροκροτήματα)

...τους μουσικούς, τους χορευτές του παραρτήματος του Λυκείου Ελληνίδων Κορωπίου, που τους είχαμε το Σάββατο το βράδυ εδώ όλη τη βραδιά μαζί μας.

(Χειροκροτήματα)

Να ευχαριστήσω τον τηλεοπτικό και ραδιοφωνικό σταθμό της Βουλής και τα στελέχη του.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στη συντονίστρια του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία κυρία Έλενα Αντωνάρα και τον Αναπληρωτή Συντονιστή κ. Αντώνη Καζάκο,...

(Χειροκροτήματα)

...στην Προϊσταμένη του Διπλωματικού Γραφείου της Βουλής, τη διπλωμάτη κυρία Αργυρώ Παπούλια,...

(Χειροκροτήματα)

...στους Γενικούς Διευθυντές της Βουλής κυρία Ελένη Χλιμίντζα, κύριο Χρήστο Χουντάλα και κυρία Μαργαρίτα Τόγια.

(Χειροκροτήματα)

Να ευχαριστήσω τους Διευθυντές: τη Διευθύντρια των Επιτροπών κυρία Αικατερίνη Πανουργιά και το Διευθυντή Νομοθετικής Εργασίας κ. Αθανάσιο Θεοδωρόπουλο,...

(Χειροκροτήματα)

...να ευχαριστήσω επίσης όλο το προσωπικό, όλα τα στελέχη του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, όλα τα στελέχη της Βουλής των Ελλήνων που εργάστηκαν για να πετύχει η ΙΔ΄ Σύνοδος της *Βουλής των Εφήβων*.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω ακόμη να ευχαριστήσω τις εφημερίδες -ημερήσιες, εβδομαδιαίες, κυριακάτικες- που συντρέχουν και αναδεικνύουν θέματα που σχετίζονται και με τη *Βουλή των Εφήβων*, μ' εσάς, με την ελληνική νεολαία, αλλά και με τη νεολαία των είκοσι οκτώ χωρών από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Μεσογείου.

(Χειροκροτήματα)

Να ευχαριστήσω επίσης όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που παρουσίασαν ή θα παρουσιάσουν αυτό το Πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα)

Και τέλος, να ευχαριστήσω το Φρούραρχο και το προσωπικό της Φρουράς της Βουλής για τη συνδρομή που είχαμε αυτές τις μέρες για την πλήρη και ασφαλή διοργάνωση του Εκπαιδευτικού Προγράμματος της *Βουλής των Εφήβων*.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω ακόμα να κάνω μια προσωπική αναφορά στα παιδιά τα οποία με κλήρωση συμπροήδρευσαν στις Διαρκείς Επιτροπές και ασκήθηκαν στον τρόπο διεύθυνσης των εργασιών μιας Επιτροπής. Και αναφέρομαι στους Εφήβους Βουλευτές: Κωνσταντίνο Θανόπουλο,...

(Χειροκροτήματα)

...Κωνσταντίνο Κουτλάγκα,...

...Χριστίνα Τσαμίλη,... (Χειροκροτήματα)
...Γεωργία Τσούτση,... (Χειροκροτήματα)
...Θάλεια- Δήμητρα Δουδάλη,... (Χειροκροτήματα)
...Σωτήρη Πανολία,... (Χειροκροτήματα)
...Χρυσούλα Δουδέση,... (Χειροκροτήματα)
...Άγγελο Τάσιο,... (Χειροκροτήματα)
...Αδριανό Αντωνάκο,... (Χειροκροτήματα)
...Αικατερίνη Καστάνη,... (Χειροκροτήματα)
...Πασχαλιά Παυλοπούλου,... (Χειροκροτήματα)
...Άντρεα Σάββα,... (Χειροκροτήματα)
...Αλεξάνδρα Τακμάκη... (Χειροκροτήματα)
...και Ευθυμία Ταματσίδου. (Χειροκροτήματα)

Αγαπητά μου παιδιά, διερμηνεύοντας τα αισθήματα όλων των μελών της Εθνικής Αντιπροσωπείας της Βουλής των Ελλήνων, θέλω να σας ευχηθώ για μία ακόμα φορά υγεία, προκοπή, καλή πρόοδο και να είστε καλότυχα και να έχετε επιτυχία, αν διαλέξετε το δρόμο των Πανεπιστημίων μια και είστε στη Γ΄ Λυκείου, ή όποιο άλλο δρόμο έχετε επιλέξει για τη ζωή σας.

Στα παιδιά από τις είκοσι οχτώ χώρες εύχομαι και σε εκείνα καλή επιτυχία στο δρόμο που θα διαλέξουν.

Τώρα θα κλείσουμε τη συνεδρίαση ψάλλοντας τον *Εθνικό Ύμνο* της Ελλάδας.

(Όλοι οι παρευρισκόμενοι στην Αίθουσα της Βουλής, όρθιοι ψάλλουν τον *Εθνικό Ύμνο*)

Καλή επιστροφή σε όλες και όλους σας. Με πολλή συγκίνηση σας αποχαιρετώ. Όλα τα καλά.

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 13.36΄.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ